

ORSZÁG ÚT

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
PLÉBÁNIA LAPJA
2024. ŐSZ



MEGTÉRÉS, BŰNBÁNAT, ÚJJÁSZÜLETÉS – KRISZTUSBAN
FERENCES JUBILEUMOK – STIGMATIZTÁCIÓ: A VÁLTOZÁS TITKA
SPORT ÉS HIT – BESZÉLGETÉS SIKERRŐL ÉS ALÁZATRÓL
ZARÁNDOKUTAKON, TÁBORRÓL TÁBORRA – NYÁRI BESZÁMOLÓK
ÚJ LAKÓK A KOLOSTORBAN – P. EFRÉM ÉS P. ÁGOSTON
BEMUTATKOZNAK A KABÓCÁK, AZ ASSISI ÉS A HÁZA-SOKK KÖZÖSSÉG



ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA



AZ IMÁDSÁG ÉVE

- **készület a szentévre: nem csak lehetőség, kihagyhatatlan meghívás**

... **A következő év, 2025 különleges év lesz a keresztények számára: szentév, amelyet 1300 óta hirdetnek meg a pápák évszázadonként 3-4 alkalommal, jeles dátumokhoz, évfordulókhöz kapcsolva, hogy ezekben az időkben a hívők kiemelten részesüljenek az isteni kegyelem gazdagságában az Egyház megújulása javára.**

Ferenc pápa ezért hirdette meg erre az évre az Imádság évét, hogy segítsen bennünket felkészülni a 2025-ös szentév gyümölcsöző megélésére: „A következő hónapok a szent kapu megnyitására vezetnek bennünket, ezzel kezdjük majd a szentévet. Kérlek benneteket, fokozzátok imádságotokat, hogy felkészüljünk e kegyelmi esemény helyes megélésére, és megtapasztaljuk benne az Istenben való remény erejét. ... az imádság évét ... annak szenteljük, hogy újra felfedezzük, milyen nagy értéke van az imádságnak, és hogy feltétlen szükségünk van rá mind személyes életünkben, mind az Egyház és a világ életében.” (Róma, 2024.01.21.)



Mire is hív bennünket a Szentatyá? Olyan korban élünk, amikor a kommunikáció, a párbeszéd különösen is központi helyet foglal el életünkben. Az Istennel való kommunikáció azonban nem tőlünk független és rajtunk kívül álló valóság, hanem személyes, legmélyebb valónkból fakadó, az evilági létünket meghatározó és egyben a transzcendensbe felemelő, Istennel személyes közösségbe emelő életegység. Az ember imádkozó lény, mert ez teszi teljessé élete dimenzióit, és ha ezt elveszíti, a Mindenhatóval való kapcsolatát veszíti el, az élete forrásával való kapcsolatát, az önmagával és a világgal való tiszta, értelmes kapcsolatot, a szabadságot, a lelket. Az elkövetkező szentév isteni meglepetéseit akkor tudjuk jól befogadni, ha újra felfedezzük, tudatosítjuk, mennyire fontos számunkra az imádság – az Egyház imája és személyes imádságaink.

Tudunk imádkozni? A legtöbben kiskorunkban szüleinktől, nagyszüleinktől tanultuk az első imákat. Mások fiatalként, felnőttként találtak rá. De a gyermekkorban tanult imák a tegnapi, a gyermekként elsajátított imamódok felnőttként már nem elégségesek. Hogy jól imádkozzunk, tanulnunk kell imádkozni. Mindig, minden életkorban, élethelyzetben újra tanulni, újra keresni az Istent, aki már vár, keres, vágyik utánunk. Az imádság nem kuncsorgás, nem pusztán kényeszerű, köteles feladat, hanem élő, személyes szeretetkapcsolat az élő, személyes, minket szerető, sőt minden elképzelésünk felett, minden vágyunknál jobban szerető, éltető Istennel. Az Imádság éve emlékeztet minket arra, hogy álljunk meg, lélegezzünk mélyet, és fordítsuk újra, új lendülettel és reménnyel figyelmünket Isten felé. Ez az év arra hív, hogy újra felfedezzük az imádság örömeit és erejét.

Mit tegyünk? Imádkozni imádkozva lehet megtanulni. Ferenc pápa arra bátorít minket, hogy személyesen és családi körben is fordítsunk több időt az imádságra. Lehetőségeinkhez mérten minden nap találjunk egy csendes időt, amikor Istenhez fordulunk, és hálát adunk, kérünk, vagy egyszerűen csak hallgatjuk az Ő szavát. Jó – kiszakadva a mindennapok darálójából és hírözönéből – kézbe venni a Szentírást, imádkozva olvasni a zsoltókat, hisz Jézus is ezen keresztül tanulta az Atyával való benső kapcsolatát. Jó az evangéliumban megfürdetni életünket, új módon átélve az Igét. Jó bekapcsolódnunk az Egyház imájába – a liturgiába, a zsolozsmába, a napi szentségimádságba. Jó újra felfedezni hagyományos imaformáinkat – a rózsafüzért, a litániákat. Jó a családban tanulni és tanítani az imádságot – hisz mi értékesebbet adhatnánk gyermekeinknek. Jó záródkoltra indulni a szent helyekre, hogy az út és az imádság átmossa gondolatainkat, szándékainkat. Jó bekapcsolódnunk plébániánk valamelyik imacsoportjába, hiszen „*ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, én ott vagyok közöttük*” (Mt 18,20) – ilyenkor maga az Úr tanít imádkozni.

Az imádságban rejlő erő hatalmas. Nem csupán minket változtat meg, hanem hatással van a körülöttünk lévő világra is. Az imádság tartja fenn életünket. Az imádság által vigaszt találunk a nehézségek közepette, erőt merítünk a mindennapi kihívásokhoz, világosságot kapunk elakadásainkban, felfedezzük életünk igazi távlatát és békét találunk lelkünkben. Ha meghalljuk az Úr hívását és válaszoltunk, az imádság évének gyümölcssei bőségesek lesznek. Kérjük a Szentlelket, hogy vezessen minket, és nyissa meg szívünket az imádság mélységei felé.

Áldjon meg minket az Úr, és tegye gyümölcsözővé készületünket és a következő szentévet mindannyiunk számára! T

fr.Zalán



MEGTÉRÉS, BŰNBÁNAT, ÚJJÁSZÜLETÉS KRISZTUSBAN

„Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete” (Mk 1,1). Így kezdődik Szent Márk evangéliuma, leg-regebbi írott evangéliumunk. Maga az „evangélium” szó angyali, örömteli, örvendős hírt, örömhírt, az üdvösség örömhírét jelenti, mely Jézus Krisztus megváltó tetteinek, és a Szentlélek szíveket vizsgáló kegyelmi ajándékainak köszönhető. Ez az az öröm, mely a Lélektől való, betölti a keresztény hívek szívét, egyházzá kovácsolja, és meg is jelöli őket a szeretet egyházában a Szentlélek békességéből és örömből fakadó jeleivel, akkor is, amikor ezért elutasítás és üldöztetés vár rájuk a külvilágban, olykor kegyetlen mértékben is.

Szent Márk ennek az örömhírnek a kezdetét, alapjait igyekszik írásban rögzíteni; mindazt, ami ahhoz szükséges, hogy ez az örömhír a keresztények egységes, átformáló közös öröme legyen. A kezdet, görögül az arkhé, a görög nyelvű Márk evangélium kitüntetett kezdőszava, melynek - ahogy már az ókori egyházatyák is jelezték - az időbeli „kezdet” (initium) helyett szinte mindig a „princípium” volt a latin megfelelője, ami alapvető, alapmondolatot, alapvető okot jelent. Szent Márkot is érzékelhetően oly szándék vezérli, hogy evangéliumának ezt követő soraiban leírja, hogy mi az alapja, kulcsa, ha úgy tetszik „princípiuma” annak, hogy Jézus Krisztus életáldozata, feltámadása, és a Szentlélek eljötté a keresztény lelkeket valóban Isten Országába eljöttének, a megváltás és üdvösség reménytelni örömhírrel töltse el.

Több évtizedes szóbeliség során kiformalódott, és megörözdött az apostoli tanítás, de közben több irányzat, iskola, és tévtan is született. „Ki Pállal tartott, ki Apollóval, ki Kéféssal”, vagy mással... (Ikd. 1Kor 1,12). Számos elképzelés volt a bűnbánat és megtérés, azaz a kezdetek módjáról és fontosságáról is, amint azzal napjainkban is szembe-sülhetünk. Ideje volt ezért Jézus Krisztus örömhírének alapelvét, „princípiumát” írásban is rögzíteni, és a még élő apostolokkal azt el is fogadtatni. Márk ezért azzal kezdte írását, hogy még mielőtt leírná az apostolok, s kiemelten Péter apostol tanítását, akinek négy évig munkatársa volt, előbb leírta ezeket az alapvető előkészítő eseményeket, melyeknek szükségszerűen meg kellett történnie ahhoz, hogy Jézus Krisztus tanítása és megváltó tettei befogadhatókká, és valóságos örömhír-forrássá lehessenek a szívekben minden korokban, s kizárják mindazt, ami Tőle idegen.

Az első alapvető eseményt Márk Keresztelő Jánoshoz köti, aki „a pusztában hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára” (Mk 1,4), tudatva, hogy a bűnbánati keresztség, a benne való részvétel jelentette azt a kiindulási alapot a bűnbánó lelkek számára, hogy Jézus Krisztus tettei, életáldozata és feltámadása a Lélek által megváltásunk örömhír-forrása lett. A bűnbánatra, megtérésre



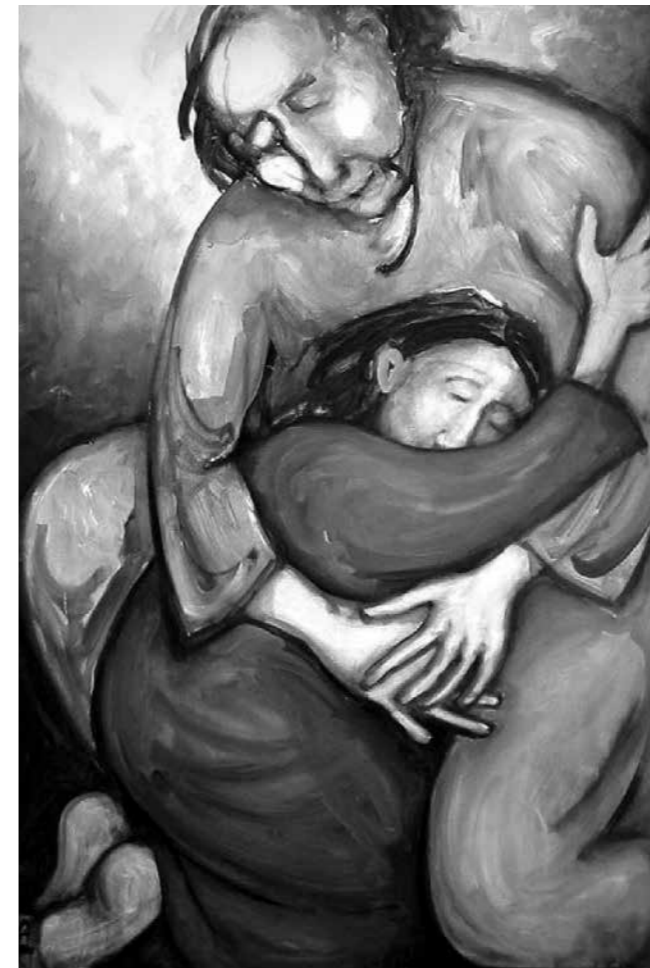
szóló meghívás a prófétai szó által az ő ajkán jött el a világba, tudatva vele azt is, hogy akikben nincs bűnbánat és vágyakozás a bűnök bocsánatára, azok nem lehetnek az örömhír részesei; számukra nem lesz megtérés, sem hitvalló öröm, és az üdvösséghez vezető út lelki ajándékai sem lesznek számukra elérhetőek!

Második alapvető eseményként Márk arról ír, hogy Jézus Galileába jött, és ott „hirdeti az Isten evangéliumát”. Így szól a kérdezőihez: „Beteljesedett az idő, közel van az Isten országa: térjete meg és higgyetek az evangéliumban!” (Mk 1,15). A „beteljesedett”, mint látni fogjuk, Jézus kulcsigéje a beszédeiben, mellyel mindig Isten Országába eljöttét hirdeti meg. A „térjete meg” felszólítással mintegy jóváhagyta János hívó szavait, majd hozzátesz egy új, személyes üzenetet: „és higgyetek az evangéliumban!” Higgyetek az Örömhírben! A hit a zsidók nyelvén bizalmat jelent, mint itt is: bizalmat az Isten Fia iránt. A bizalom mindig egy másik személyt is feltételez, aki számunkra Krisztus személyében elérkezett; nélküle a hit nem értelmezhető. Ezért a hitre való buzdítás egyben Jézus Krisztus eljöttének örömhíre is! Ez az Isten Fiának, és általa az Isten Országába eljöttét is kinyilvánító örömhír-üzenet, amint e hit elutasítása egyúttal a bűn lényege is: „A bűné, amiért nem hittek neki” (Jn 16,9). Jézus eljövételével ugyanis a bűnbánathoz bűnbocsánat is társul. Isten Országának, melyet ő hirdet, ez az alapvető titka: eljött a bűnbocsánat ideje is! Akikben ellenben nincs bűnbánat, azok nem hallanak, nem értenek, „nehogy megtérjenek, és bocsánatot nyerjenek.” (Mk 4,12).

A megtérés a bűnbánat édestestvére, mert aki komolyan veszi és őszintén bánja bűneit, az változtat is az életvitelén, új útra tér, Isten felé fordítja kereső figyelmét és lépteit, és Tőle kéri hozzá a segítő kegyelmeit. Ezért is fordíthatók a Keresztelő szavai „bűnbánat” és „megtérés” alakban is. Lukács írásaiban a megtérés Jézus tanításának egyik alapigéje lett, általa a bűnbánat már eleve bűnbocsánatként, annak társaként szerepel, hiszen eljött az, akinek hatalma van a bűnt meg is bocsátani, aki ezt a hatalmat Péterre és utódaira bízta, de a megbocsátani akaró és irtalmas lelket mások iránt előírta számunkra is: „Bocsásd meg a vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.” (Mt 6,12).

Így tanított a Feltámadás napján az emmauszi tanítványoknak is, amikor föltárta számukra az Írásokat: „Meg van írva, hogy a Messiásnak szenvednie kell, és harmadnap fel kell támadnia a halálból. Nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni minden népnek Jeruzsálemtől kezdve a Föld végső határáig” (Lk 24,46-47). Pünkösöd után pedig így buzdított Péter apostol által is: „Térjete meg és keresztelkedj meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűnei bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát” (ApCsel 2,38), „Tartsatok bűnbánatot, és térjete meg bűneitek bocsánatára” (ApCsel 3,19).

Az evangélium megtérésre szólító üzenete görögül: „Metanoete!” (Ikd. Mk 1,15). Egy figyelemfelkeltő felütéssel („kapjatek észbe”) megfejelt felszólítás: „Térjete meg!



Tartsatok bűnbánatot!”. A Szent István Társulat korábbi fordításaiban a „tartsatok bűnbánatot”, a Szent Jeromos Társulat újabb fordításaiban „térjete meg!” felszólítás szerepel. A bűnbánat és megtérés ennyire egy töből fakad, összetartozik. Továbbá, gyökereiben e szó magában foglalja az „engedelmes” lelkületre való meghívást is, ha az őszinte, saját szándékból fakad.

Ebből adódik, hogy a bűn pedig ennek ellentétéként, engedetlenségünk és hitetlenségünk gyümölcsként is értelmezhető, mely a végső időkben kerül ítélőszék elé: „Amikor eljön (a Vigasztaló), meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A bűnről, amiért nem hittek bennem. Az igazságról, hogy az Atyához megyek, s többé nem láttok. Az ítéletről, mivel a világ fejedelme ítélet alá esett.” (Jn 16,8-11). Ezek tehát nem is annyira a Törvény szerinti vétkeink, hanem Jézus Krisztus iránti elutasításaink. Őbenne van ugyanis a törvény és a próféták. Ezért a bűn is elsősorban a Jézus Krisztusban való hit hiányából fakad (vö. Jn 16,9).

Fontos, hogy imádságaink bensőséges lelki együttlétté váljanak Jézus Krisztussal. Avilai Szent Teréz is egy ilyen imádság során kért s kapott Jézustól különös választ a bűnről: „Bűn mindaz, ami nekem nem tetszik. Most még nem érted, de egykor majd meg fogod érteni”. Amint a népnek is, Jézus így válaszolt: „Az tetszik Istennek, ha hisztek abban, akit küldött.” (Jn 6,29).

A bűnbánat, a megtérés és az engedelmes, ráhagyatkozó lelkület tehát közös alapjai annak, hogy Krisztus Lelke életünk alakítója, életszentség felé vezető átforgatója lehessen! Mert „mindnyájan életszentségre vagyunk meghívva, nem csak a papok és a szerzetesek!” (LG). Ferenc pápa szavaival: „Az életszentség azon túl, hogy ajándék, egyben meghívás is, Krisztus tanítványainak közös hivatása”. „Éljük meg közös hivatásunkat: az életszentségre szóló egyetemes meghívást, mert nem félmértékre, hanem az életszentségre vagyunk meghívva!”

Bizony, mindent megkaptunk ehhez. Johannes Tauler (1300-1361) nem véletlenül tette föl a kérdést a hallgatóinak: „Mondjátok, miért nem vagytok még mindig szentek?” Majd így válaszolt a döbönt tekintetek láttán: „Mert még nem térte meg!”

A tisztaszívűek fölismerik a Lélek hangjait, s hallgatnak rá, mint a bárány a jó pásztor hangjára. Jézus így üzent Keresztelő Szent Jánosnak a tanítványával: „Menjetek, s adjátok tudtul Jánosnak, amit hallotok és láttok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások megtisztulnak, süketek hallanak, halottak feltámadnak, a szegényeknek pedig hirdetik az evangéliumot.” (Mt 11,4-5). János fölismerte benne Izajás szavait és megértette Jézus üzenetét (vö. Iz 6,11).

Mikor azonban Izajás ugyanezen sorait Jézus a názáreti zsinagógában olvasta fel, majd miután összetekerte az írást és leült, így szólt tömören: „Ma beteljesedett az Írás, amit az imént hallottatok.” (Lk 4,21). A várakozó figyelmet követően, az irigység és gyanakvás hamis kovásza hamarosan csak gyilkos haragot érlelt bennük a bűnbánat és megtérés helyett. Pedig Jézus a fenti szavakkal gyermekkor otthonát tisztelte meg azzal, hogy Isten Országának eljöttét, annak „beteljesedését” közöttük hirdette meg!

Emlékezünk Jézus első üzenetére: „Beteljesedett az idő, közel van az Isten országa!” (Mk 1,15). Bizony, beteljesedett a törvény és a próféták ideje, a régi szövetség ideje, és beteljesedett János ideje is! Elérkezett Isten Országának időtlen ideje, hiszen maga az idő is beteljesedett. Elérkezett az Örömhír kora, melyben minden nap újra kezdhető, mert bűnbánó és megtérő lelkek esetén „minden bűnre és káromlásra elnyerik az emberek a bocsánatot. Egyedül a Lélek káromlása nem nyer bocsánatot!” (Mt 12,31).

Nikodémus sem értette Jézusnak az Isten Országára utaló szavait, pedig a tekintélyesek közé tartozott. Ezért titokban felkereste Jézust, és ő így válaszolt neki: „Bizony, bizony, mondom neked: aki nem születik újjá, az nem látja meg az Isten országát.” ... „Aki nem vízből és Szentlélekből születik, az nem megy be az Isten országába. Ami a testből születik, az test, ami a Lélekből születik, az lélek. Ne csodálkozz azon, hogy azt mondtam: újjá kell születnetek” (Jn 3,3.6-8). Nikodémus ekkor még nem értette Jézus szavait, különösen az újjászületésről szólót, de befogadta, és ha kellett, akár nyíltan is vállalta Jézust a testület előtt. A keresztről való levétel és a sírba-fektetés miatt pedig Arimateai Józseffel együtt, vállalták a pászkavacsoráról való kizáratást is, mígnem végleg megtértek és újjászülettek ők is a keresztség vizében, mert Isten is látta, hogy „örömet gyakorolták irgalmasságukat” (Vö. Lk 10,37; Róm 12,8). Isten sohasem hagyja elveszni azokat, akik könnyörlétesek és irgalmasok az elesettek iránt.

Különös út a megtérés és újjászületés útja mindnyájunk életében. Kezdetben értelmünk vezet, megérteni akar, s olykor ellentmondani is. Isten azonban szívünk megtérésére vágyik, gyermeki szívre, örömteli, irgalmas szívre. Ez a szív sohasem érzem! Titokzatos hely lényünk közepén, ahol Isten és ember a Lélek által találkozót vehet. Az értelem távolságtartó, földiekhez kötött, vitázni akar. A szív ráhagyatkozik, nincsenek fenntartásai, ellenérvei, hanem gyermeki módon, bizalommal az Úrra figyel, benne él, általa „fentről” újjászületik a Szentlélek ajándéka-ként. Emberi ügyeskedéssel, spiritiszta módszerekkel ez nem pótolható, sőt botrány. A keresztség szentsége által Krisztus szeretett egyházában életre szólóan adja a Lélek mindazoknak, akik befogadják és kérik, hogy a Lélek járja át és újítsa meg az életüket, már „nem romlandó, hanem romolhatatlan magból, az Isten élő és örök szava által.” (vö. 1Pt 1,13) „Nem azért, mert igazak voltak tetteink, hanem irgalmasságból, és a Szentlélekben való újjászületés és megújulás fűrdőjében, akit Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által bőven árasztott ránk” (Tit 3,5-6) élő egyházának fölismerhető jeleként, Isten nekünk szóló ajándékaként, hogy hol s mikor, előre nem tudható. „A szél (ugyanis) ott fúj, ahol akar, hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hova megy. Így van vele mindenki, aki a Lélekből született.” (Jn 3,9).

Érdemes egyszer Péter apostol életútjának állomásait is átismélni, de ez alapjaiban is egy másik fejezet. Fel-támadásig, a Szentlélek eljövételéig Pétert még emberi szándékok vezérlik, melyek lehetnek bármily szépek is, de megtérés előttiek. Erre utalt Jézus is Nagycsütörtökön, az Utolsó Vacsora után, a Getszemáni kert felé tartva, amikor így szólott Péterhez: „Simon, Simon, a sátán kikért titeket,



hogy megrostáljon, mint a búzát, de én könyörögtem érted, hogy ne fogyatkozzék meg a hited, és 'egykor megtérve' megerősítsd testvéreidet”. Jézus ezzel az „egykor megtérve” megjelöléssel is erre utalt, hogy Péter megtérése még nem jöhetett el a Szentlélek eljövetele előtt, bármily szépek is hitvalló szavai és ígéretei. Ezek a Jézust szerető tanítvány bizonygatni akaró, fogadkozó, jószándékú szavai, de mint tudjuk, „a pokol tornáca is jószándékkal van kikövezve”. Ebben rejlik Péter példaadása és kudarca is. Jézus ugyanis nem fogadkozásokat kér tőlünk, hanem szívünk csendes odaadását, szerető ráhagyatkozást, hogy megtérőkké, befogadókká legyünk örömhíre iránt, míg meg nem újulunk a Lélek örömében.

De, hogy kisebb-nagyobb bukásaink és megtéréseink el-kísérnek egy életen át, zárszóként egy Péter apostolról szóló ősi, jól ismert apokrif-történetet idézek, melyet a Linus-passió is említ, Órigenész is ismerte, Petrarcát és Sienkiewiczet is megigézte, és egy kicsinyke templom őrzi ma is az emléket Rómában, a Via Appia Antiqua elején, a katakombákhoz vezető utak elágazásánál: a „Quo Vadis Domine?”, ahová a plébániai zárandoklatunk is ellátogattott. A legenda szerint Péter menekült a városból Néro üldözésekor, amikor szembetalálkozott Jézus szellemével. „Hová mész Uram?” „Venio iterum crucifigi - Jövök, hogy újra megfeszítsenek” – válaszolt, melyre mintha hályog hullott volna le Péter szeméről, letérdelt, és könnyek között

mondta: „Uram, ne az én akaratom történjen meg, hanem a Tiéd”. Eszébe jutottak Jézus búcsúszavai: „Ha majd megöregszel, kiterjeszted karod, más fog felövezni, és oda visz, ahova nem akarod. Kövess engem!” (Jn 18,19). Péter fölfogta, megfordult, és elindult vissza, végső útjára, a vértanúság felé. Dicsőséges földi útja 67. június 29-én, a Janiculus oldalában véget ért. Keresztre feszítették, kérésére fejfelé, mert nem tartotta méltónak magát arra, hogy akár halálában is, Krisztuséhoz legyen hasonlatos. Néro circuszának falához temették a Vaticanus oldalában. Felette ma a Szent Péter-bazilika főoltára áll. Bizony, hosszú volt Péter apostol földi életútja, míg az egyszerű halász idáig ért. Nem volt karrier-út. Földi szemmel nézve akár a keserűség útja is lehetett, hiszen előtte vitték keresztre feszíteni a feleségét, de Péter látta őt, szólhatott hozzá, s boldognak nevezte őt. Spirituális, lelki út volt, keserűségeken és örömeiken át a beteljesedésig. A misztikus élet útja volt. Az egyház szentjeinek útja. Karl Rahner mondta: „a jövő kereszténye vagy misztikus lesz, vagy nem lesz”. Bizony, törekednünk kell a misztikus látásra és életre, mert a világ számára csak így válik valóban láthatóvá és megérthetővé, melyben Jézus Krisztusban lehet egyedüli reménységünk. Őt várjuk, benne hiszünk és általa remélünk, hozzá igyekszünk, míg Ő végleg el nem érkezik. **Ámen. †**

Wildner Dénes

IBN KHUSZRAU NASZIRI HÁLAIMÁJA

Istenem, kiárasztottad rám kegyelmedet, felnyitottad előttem a gondolat kapuját – áldással teljes felhőből öntötted szívem gyökerére a bölcsesség esőjét! Bocsáss meg, ha valami rosszul sikerült, s tömd be tetteim burkán a repedést! Bocsáss meg nekem jószágodban, szenteld bensőmet istenes gondolatoknak! Minden időben a Te kegyelmedben reménykedem, Te adod meg nekem ehhez a remény örömet. S ha kiragadnál engem az érzékek korlátai közül, százszorosan mondanék köszönetet neked, Te őskép! Igazság Istene, óvd meg szavaimat attól, hogy a csalárdságnak az igazság látszatát kölcsönözzék! Engedd, hogy lelkem mindig az igazat és a helyeset nézze, hogy hamis szó ne hagyja el számat! Én tudom, mi az igazi belátás, tudom, hogy a tudásban nagyon szegény vagyok. S hogy oly tudatlan és gyöngye vagyok, bocsáss meg nekem, utamon vezetőm, ajándékozz meg kegyelmeddel! †



ORTODOX IMÁDSÁG

Méltó és igazságos énekelni Néked, magasztalni Téged, hálát adni Néked, imádni Téged mindenütt, ahol uralmat látjuk: mert Te vagy a kimondhatatlan, a kikutathatatlan, a láthatatlan, a felfoghatatlan Isten, aki örökké és mindenkor ugyanaz vagy, egyszerűlt Fiaddal és Szentlelkeddel. Te a semmiből teremtettél minket, s amikor elbuktunk, fölemeltél bennünket, és mindent megtettél, hogy elvezess bennünket az Égbe, hogy ott nekünk ajándékozd eljövendő Országodat. Mindezért hálát adunk Neked és egyszerűlt Fiadnak és Szentlelkednek: minden nekünk nyújtott jóért, amiről tudunk, s amiről nem tudunk, a nyilvánvalóért és az elrejtettekért. Hálát adunk azért is, hogy szívesen fogadtad kezünkől ezt az istentiszteletet, bár arkangyalok ezrei szolgálnak Neked, az angyalok tízezrei, kerubok és szeráfok, akiknek hat szárnyuk van és sok szemük, akik mind ott fenn a magasban szállnak, énekelnek, és hangosan kiáltják a diadalmas éneket. **Ámen. †**

FERENCES JUBILEUMOK

A VÁLTOZÁS TITKA

Szent Ferenc atyánk stigmatizációjának 800. évfordulójára készülve egy közös versolvasásra hívlak, kedves Olvasó. Számomra az ünnep zsolozsmájának himnusza foglalja össze a legtalálóbban, hogy mi is történt Szent Ferencel – a külső események szintjén és legbelül. Olvassuk most el versszakról versszakra ezt a szép költeményt, imádságos figyelemmel meg-megállva – s azt fürkészve, mit üzen nekünk Krisztus, aki Szent Ferencet olyan páratlanul közel engedte magához, hogy a sebhelyeivel ajándékozta meg. Mitől lesz ajándék a seb? Hogyan fakad belőle élet, gyógyulás, boldogság? – Induljunk el ezekkel a kérdésekkel!

*Verna-hegy a Szent Keresztnek
felidézi titkait:
üdvözítő szeretetnek
kiváltságát kapta itt
Ferenc, a Megfeszítettnek
fontolgtván kínjait.*

Az első versszak – így, egészében – a himnusz összefoglalása, „címe”. Keletkezésekor még nemigen volt szokás külön címet adni az irodalmi műveknek. Kezdő szavaikról nevezték el őket: mint például a *Stabat mater* vagy *Tantum ergo* kezdetű himnuszokat, de (persze, sokkal később) magyar népdalainkat is.

A középkor még nem félt attól, hogy a mondanivalója veszt az igazságértékéből, ha képekbe öltözteti, versbe szedi. Legkiemelkedőbb, máig ható középkori teológusaink – Aquinói Szent Tamás, Szent Bonaventura és mások – nemcsak tudósok, hanem szárnyaló szavú költők is. Mára gondosan különválasztottuk a tudományt és a költészetet, az egzakt gondolkodást és a művészi szépet. Szent Ferenc korának Európájában ez a kettő még nem különült el ilyen élesen.

Elbeszélő jellegű verssel állunk szemben: itt, az elején röviden összegzi a történetet, amelyet majd versszakról-versszakra kibont: a Stigmatizáció történetét.

Így kezdődik: „Verna-hegy” idézi föl a Szent Kereszt titkait. Képes beszéd ez: nyilván nem a kövek emlékeznek, hanem mi, olvasók-éneklők, a 800 év távlatából ünneplő közösség. Mégis fontos a helyszín: Alverna. A ferences jubileumok sorában minden fontos eseményhez tartozik egy helyszín: Szent Ferenc karácsonyához Greccio, a szent sebhelyekhez Alverna, a Tranzitushoz a Porciunkula-kápolna Assisiben.

Többször járhattam már Szent Ferenc stigmatizációjának helyszínén, a toszkán Appenninek közepén, ezer méternél magasabban fekvő alvernai kolostorban. Különös, hogy minden alkalommal kétféle időjárást tapasztaltam ott: vagy áthatolhatatlanul sűrű köd ülte meg a tájat, vagy



ragyogó napsütésben tárult elém a templom előtti térről látható toszkán vidék. „Derű és ború, amiket bölcsen szétosztva küldesz ránk” – írja a himnuszunkat magyarra fordító Szedő Dénes, ferences költő (1902-1983) a Naphimnusz-feldolgozásában. Kilátástalanság és ragyogó távlatok – voltaképpen ez az egybeesés a Kereszt titka. Mégis szó szerint igaz, amit éneklünk, hogy Alverna hegye, a természet is felidézi, ami 800 éve itt történt?

*E hegyre vonult a jámbor,
sziklák közé, egyedül:
elszakadva a világtól
maga kemény börtöt ül,
étlen, pőrén virraszt, lángol,
sóhajtozik, lelkesül.*

Hogy mi minden állt ennek az elvonulásnak a háttérben, jól ismerjük a rendtörténetből. Szent Ferencet 1224-ben olyan kilátástalanság kerítette hatalmába, amelyhez foghatót csak az alvernai ködök képesek mutatni. Élete vége felé át kellett élnie, hogy a közösség, amely általa jött létre, többé nem tart igényt rá. Lemond a Rend vezetéséről. A gyorsan növekvő létszámú közösségben elindultak olyan folyamatok, amelyek egyre távolabb vezettek az evangélium szerinti radikális élet eszményétől.

Amikor Ferenc a magányt keresi az alvernai remeteségben, testvérei között voltaképpen már rég egyedül van. Csak a hűséges Leó testvér tart vele. A legendák nyelvezete olyasfélének írja le Ferenc állapotát, amelyet ma úgy neveznénk: depresszió. S amikor egy korabeli elbeszélés arról a kísértésről számol be, hogy Ferenc az ördög sugallatára majdnem levetette magát egy alvernai sziklaszirtról – bátran mondhatjuk, hogy ebben az emberben egész életének értelme megkérdőjeleződött akkor. De a magányosság nehéz óráiban nem hamis vigasztalásokat vagy öngigazolást keres, nem tér vissza a világba, amelyet egyszer már elhagyott, hanem a még meglévő biztonságot is elengedi. *Imába* száll a bátorsága. Nem *kifelé* menekül, hanem *befelé*. Börtölni kezd, negyven nappal Szent Mihály szeptember-végi ünnepe előtt.

*Szemlélődve rejtekében
szívben is elrejtetik.
Búsul, könnyülvén szemében,
Krisztusba felejtkezik,
esdve ajándék fejében
a Kereszt gyümölcsseit.*

Ha egy sort húznék alá, ez lenne: „Krisztusba felejtkezik”. Órá figyel, és kéri, reméli, hogy belső szenvedései Hozzá teszik hasonlónak, Vele fűzik össze.

Milyen fontos, hogy mégoly feszített tempójú életünknek is legyen olyan tere-ideje, ahol „szívben elrejtkezve” Krisztusba feledkezhetünk! Gyakran tapasztalom – magamon és másokon is –, hogy nagyon könnyű elveszni a magunk gondolataiban. Önmagunk körül forgunk. Szent Ferenc ezzel szemben Krisztusra fókuszál.

A megpróbáltatások, amelyeket Ferenc átél, így válnak érlelő kínokká. Idekivánkozik a versszak margójára Weöres Sándornak egy érdekes verse:

A boldogságról

*A kis jércét nem irigylem én,
amikor kapar az udvar szemetén.
Irigylem a kotlóst: lázban, egyedül
az áthevülő tojásokon ül
s a változás titka körülkerengi.
A boldogság útszéli szemét,
szedhet eleget, ki lenyújtja kezét,
az érlelő kint kell megérdemelni.
A gondolat itt, ott, mindenütt
élő szövetet bont és sebet üt.
Ha sokalod mennyi rajta a seb,
fuss, mint a háromlábú eb,
fuss vissza, míg nem késő visszamenni.
A boldogság útszéli szemét,
szedhet eleget, ki lenyújtja kezét,
az érlelő kint kell megérdemelni.
A „változás titka” veszi körül Ferencet is, ahogyan
„lázban, egyedül” Krisztushoz fordul. Érlelő kínokat él át. A mélyponton valami új kezdődik: itt érünk a vers tetőpontjára.
S megjelen az ég Királya,
látszat szerint mint szeráf,
takarva hat ékes szárnyal
mutatja szelíd Magát
megfeszítve keresztfára –
szem nem láthat ily csodát.*

A vers közepén járunk. Szép, töretlen középkori szimmetriával itt, a középső versszakban látjuk a lényegét. „Megjelen az ég Királya...” A Krisztusra nyíló gyötrődés, a vágyakozás nem marad válasz nélkül. Érdekes megfigyelnünk, hogy minden versszakban 8 és 7 szótagos sorok váltják egymást. Nyolc: az evilági teljesség száma, hét: az isteni teljességé. *A kevesebb: több.* Egy középkori versben semmi sem véletlen. A számok szintjén is megjelenik „a változás titka”: Ferenc mintegy új sort kezd, szintet lép,

amikor felismeri, hogy nem az evilági beérkezettéssé lesz az osztályrésze, hanem a Megfeszített. Szent Bonaventura írja: „Ferenc a szárnyak között a megfeszített Istenember arcát ismerte föl. Ezt látva igen megrémült, és szomorúsággal vegyes fájdalom töltötte el a szívét. Örvendett a kedves tekintetnek, amellyel a Szeráf képében megjelent Krisztus őt nézte” (Legenda minor).

*Szenvedő Urát a szolgálta
látja már-nem-szenvedőn,
bár menny fényes Fia volna,
alázatos-megnyerőn,
hallja hangját messze zsongva,
más fülnek nem érthetőn.*

A Megfeszített alakján átdereng a Feltámadott arca. Szent Ferenc élete két kereszt között telik, amelyek ugyanazt a Krisztust ábrázolják. Megtérésének alapvető képi eleménye a San Damiano-i kereszt, melynek különlegessége, hogy a keresztre feszített Jézus – él. Valószínűtlenül nagy, tágra nyitott szemei ezt ábrázolják. Most ugyanezt a tekintetet érzi magán Ferenc, amikor a keresztről a már megdicsőült Úr néz vissza rá.

*Lángban áll a hegy gerince,
látja a nép odalent,
szeretet zuhog Ferencre,
átformálva odabent,
szent sebekkel ékesítve
boldog teste földereg.*

Kitárul a perspektíva. Messzebről, magasabbról látjuk most a hegyet, a csodát kísérő különös fényjelenséget, a csodálkozó népet, s végül Ferencet, „átformálva odabent”. Nem a rendtörténet furcsa körülményei változtak meg, hanem ő, belülről. „Szeretet zuhog Ferencre” – azt hiszem, Szedő Dénes fordítása ezzel a képpel felülmúlja az eredeti latin szöveget.



Úgy gondolom, a mi jelen életünk külső körülményei sem igen tudnak megváltozni. Ugyanazok a személyek vesznek körül, akik eddig. Ugyanazok a nehézségek adódnak, ugyanazok a helyzetek termelődnek újra meg újra, amelyek eddig is. A változás titka, hogy egyedül bennünk történhet meg. Nem a dolgok alakulnak át, hanem a hozzájuk való viszonyulásunk. Előrelépés akkor remélhető, ha Krisztusba felejtkezünk, Tőle kérjük, hogy formálja át a szívünket. Akkor a sebzettségeink sem akadályoznak többé, hanem – akárcsak Szent Ferencet – minden eddiginél mélyebb közelségbe hoznak Ővele.

A hetedik versszakban – itt sem mellékes a hetes szám, a teljességé! – mindaz, ami eddig történt: a reménytelenség szakadéka, az érlelő kínok ideje, a lángoló istenszeretet, a megtapasztalt vigasztalás – Isten dicséretében összegződik, ide fut be: „Isten dicsősége megmarad örökké” (Zsolt 111,10). Ebben a záró dicsőítésben nyer értelmet minden. Az ideigtartó megpróbáltatásokból ablak nyílik az örökkévalóságra:

*Áldassék a Megfeszített,
világ vétkét szüntető,
éppen úgy az Atyaisten,
mindeneket éltető,
vélük a Vigasztaló is
egyenlőképpen dicső.
Amen. †*

fr. Balázs Jeromos



FERENC800 - JUBILEUMI PROGRAMAJÁNLÓ

- 2024. augusztus 31. szombat 10.00 – **Assisi Szent Ferenc és a kinszenvedés-halál – Szent Ferenc találkozása a Megfeszítetttel – La Verna – Fr. Matteo Tosti OFM (La Verna) előadása** a Ferences Világi Rend Szent Pater Pio közössége és a Klotildligeti Egyházközség szervezésében.
- **Helyszín: 2087 Piliscsaba, Klotild tér 1.**
- 2024. szeptember 14. szombat 14.00 – **Sebekből új élet - Szabadtéri keresztút** a peremen élőkkel a peremen élőkért a ferences család, a ferences intézmények és különböző társadalmi csoportok közreműködésével. A keresztutat **Dr. Székely János püspök úr vezeti.**
- **Helyszín: Kiscelli keresztút (Budapest, Kiscelli út 108.)**
- 2024. szeptember 16. hétfő 16.00 – **Ünnepi szentmise és megemlékezés Szent Ferenc atyánk stigmatizációjáról.** A szentmise főcelebránsa fr. Berhidai Piusz OFM tartományfőnök
- **Helyszín: Szent Ferenc sebei templom (Budapest, Fő u. 43.)**
- 2024. november 30. szombat 10.00 – **Assisi Szent Ferenc és a feltámadt Krisztus – Szent Ferenc misztikus élményei és csodái – Fr. Alfred Parambathu OFMConv előadása** a Ferences Világi Rend Szent Pater Pio közössége és a Klotildligeti Egyházközség szervezésében.
- **Helyszín: 2087 Piliscsaba, Klotild tér 1.**



SPORT ÉS HIT

BESZÉLGETÉS JENKEI ANDRÁSSAL – SIKERRŐL ÉS ALÁZATRÓL

• **Az olimpiai évben vagyunk, ráadásul labdarúgó Európa-bajnokság is mögöttünk van. Minden a sportról szól. A mi beszélgetésünk apropója is a sport. Egészen pontosan a sport és a hit viszonya, hiszen rólad sokan tudják, hogy futóként és edzőként is komoly karriert futottál be, de emellett rendszeresen segédkezel a templomunkban, Rókus testvér segítőjeként kiveszed a részed a sekrestyési feladatokból.**

Hogyan és mikor kapcsolódott össze az életedben a hit és a sport?

Nem könnyű arra válaszolni, hogy ez a három nem feltétlenül egymáshoz illő dolog: a sport, a hit és a saját személyiségem hogyan kapcsolódott össze. Ám ha visszagondolok, azt kell mondanom hogy gyakorlatilag egész fiatal gyermekkoromtól egységben voltak ezek a dolgok. Persze azért érdemes egy kicsit ezeket különválasztani. Abszolút hívő közegbe születtem bele, szüleim családjai is mindkét ágon gyakorló hívők voltak. Ilyen családi környezetből jöttem és ezt próbáltuk továbbadni a gyermekeinknek mi is, és most így hatvanhat éves fejjel hálát adok ezért a Jóistennek. A földi létben pedig különösen édesanyámnak tartozom köszönettel, hogy ezen a területen is hatékonyan is bizonyult.



Ha az előbb az édesanyámat említettem, akkor a sporttal kapcsolatban az édesapám szerepét kell hangsúlyoznom. Apám Kőszegen (ahol én felnőttem) a sportélet jelentős szereplője volt. Már a második világháború alatt a helyi labdarúgó csapat tagja volt, majd az ötvenes évek első felétől az edzője is, egészen 1981-ig, tehát még gyerek-

koromat is bőven meghaladva tevékenykedett. Ebből az fakadt, hogy kisgyerekként abszolút természetes volt számomra a sport világa. Napjaimnak jelentős részét a futballpályán töltöttem, rúgtam én is a labdát, nem túl nagy tehetséggel, de annál nagyobb lelkesedéssel.

A futással 15 éves korom táján találkoztam. Ekkor kezdtem el az unokatestvéremmel hosszabb távokat futni, 4-5 kilométereket. A mai fejemmel ezt már nem nevezném hosszútávnak, de akkor nekünk ez komoly mennyiségnek tűnt. Nézetem szerint a hosszútávfutás olyan sportág, hogyha az ember belefekteti a munkát, akkor nagy eséllyel vissza is kapja. Ez így is történt az én esetemben is. Néhány hónapos ilyen saját, „maszek” edzés után egy középiskolai versenyt rendeztek Szombathelyen. Egy megyei versenyt, amire a testnevelő-tanárnőm, Henits Erzsébet nevezett be, akinek a személyisége hatalmas szerepet játszott abban, hogy futó lett belőlem. Szóval ő benevezett egy 3000 méteres versenyre. A futásról, a versenyzésről semmiféle tapasztalatom sem volt, nem tudtam, hogy mire számítsak. Elkezdődött a verseny. Futottam, aztán egy idő után azt láttam, hogy a többiek elmaradnak mögöttem. Hiába vezettem, a tanárnő nem feltétlenül bízott bennem, mert arra kristálytisztán emlékszem, hogy amikor nagyjából kétezer méter táján jártam kiabálta, hogy lassítsak, mert nem fogom bírni, de nem lassítottam. Nem lassítottam, mert még bírtam, másrészt meg hamarosan beértem a célba és megnyertem a versenyt. Ez volt a futó karrierem kiindulópontja. A győzelem olyan impulzust adott, hogy elkezdtem a futást komolyabban venni, ráadásul ez az eredmény a helyi sportközeg érdeklődését is felkeltette, így aztán a községi atlétika szakosztály tagja lettem. Nagyon lelkesen edzettem, de az első egy-két évben nem igazán volt világos mennyire vagyok valójában tehetséges futó. Az igazi változást az hozta magával, hogy az érettségi után előfelvételiként elvittek katonának Kalocsára.

Ott Kalocsán, a laktanyában, utólag már mondhatom, hogy a gondviselésnek köszönhetően, a szabadidőm és a pihenőidőm rovására elég sok időt töltöttem futással. Ezt nem akadályozta senki, így ősszel és egész télen folyamatosan tudtam edzeni. Az elvégzett munkának köszönhetően a tavaszi hadosztálybajnokságon harmadik lettem. Ez a harmadik hely azt is magával hozta, hogy innentől kezdve kiemelt státuszt kaptam, és a katonaság végéig nagyrészt sportolással tölthettem az időmet. Kiváló sportolókkal edzhettem együtt, sokat tanultam az ő példájukból. Amikor vége volt a katonaságnak felkerültem Budapestre az egyetemre, ott szintén a gondviselés egyengette az utamat, mert egy sokszoros magyar bajnok futó, és kiváló pedagógus Tóth Béla csoportjához csatlakozhattam, aki egyébként angol-magyar szakos gimnáziumi tanár is volt. Az ő csoportja egyenes utat jelentett a komolyabb, versenyszerű futás világába, mert egy kifejezetten kulturális és inspiráló közeg alakult ki körülötte. Onnantól szép lassan haladtam előre. Huszonkét éves koromban az egész csoport edzőstől a Vasasban igazolt és ott teljesedett ki a hosszútávfutó része az életemnek. A maratonfutás lett a fő profilom mert egyfelől nem voltam gyors, másfelől

a mozgásom is hagyott kívánnivalókat maga után, de a maratonfutás az ment. A legnagyobb sikeremet 1983-ban arattam, amikor megnyertem a párizsi maratont 2:16:24-es idővel, ráadásul néhány hónappal később egy montreali versenyen még jobb időt, 2:14:07-et futottam. Ez lett végül életem legjobb ideje és 1983 a csúcs évem.

Miután a Vasasba igazoltam, kaptam Pásáréban a klub létesítményében egy szobát és ott laktam. Nagyon markáns élmény máig, hogy vasárnap este mindig felültem az ötös buszra és elmentem a Március 15. térig, onnan pedig az egyetemi templomba, az esti fél nyolcas misére, ahol központi papnevelde tanárai és az előljárói miséztek. A szentbeszédében olyan inspirációkat kapott az ember, ami egyértelműen közelebb vitte Istenhez. Ez a rendszeres vallásgyakorlás, a templomba járás az egyetemi éveim alatt folyamatosan megmaradt. Nem távolodtam el Istentől. Nehéz megmondani, hogy a szülői példa mellett ez miből fakadhatott. Szerepe lehetett ebben a személyiségemnek is, annak hogy nem szívesen hagyok abba a dolgokat. A későbbi feleségemmel - akit a Vasasból már ismertem - eleinte véletlenül, aztán későbbiekben már tudatosan is itt, az Egyetem téri miséken is találkoztunk, mielőtt a zugligeti közösséghez csatlakoztunk. Ezek az apró dolgok, ezek a megtartó szokások, amik egész életemben segítettek, ami miatt azt kell mondanom így visszanezve, hogy nem is lehetett volna jobb. Most hatvanhat évesen nincs egy pillanatnyi hiányérzetem sem a megélttel kapcsolatban.

Nekem a vallásgyakorlásból direkt konfliktusom nem volt szocialista időszak alatt, persze ez nem is volt ez igazán beszédtéma a közegemben, miközben ennek kicsit ellentmondva folyamatosan jelenvolt a mindennapi életben is a hit, a vallás. 1983 szeptemberében feleségem jóvoltából kezdünk el járni Kozma Imre atya legendás zugligeti hittanjára, amihez később, hatásunkra, egy barátom, egy edzéstársam is csatlakozott. Minden csütörtökön mentünk erre a hittanra. Így esett az, hogy egy másik sporttársunknak feltűnt, hogy csütörtökönként, akármennyire is élvezetes, fél hétkor mi mindig abbahagyjuk az edzések utáni levezető lábteniszt. Megkérdezte hova megyünk? Mi meséltünk neki a csütörtöki Kozma atya féle hittanról. Felkeltettük az érdeklődését, eljött velünk. Ezt a srácot Pál Ferinek hívták és ő lett később az esküvői tanúm is. Mondhatom tehát, hogy a sport, a hit, a vallás szinte szétválhatatlanul összefonódott az életben.

Ennek a nagyon erős személyes megélésnek az ellenére, amikor a sportról és a hitről gondolkodom mindig kettős érzés kavargat bennem, hiszen amellyel is lehet érvelni, hogy a versenyszerű sport, az élsport és a hit kizárja egymást. Egy sportolónak hatalmas az egója. Az egekben van az önbecsülése amikor versenyez, másképpen nem is lehetne ezt csinálni. Tehát akinek nincs nagyon nagy fokú önbecsülése és versenyszelleme abból valószínűleg nem lesz jó és eredményes sportoló. És akkor mindjárt ott tartunk, hogy hát most ki a fontosabb az egyén, vagy a közösség? Az alázat ugye a hitünk szerint is kulcskérdés az ember életében. De az alázat megélése nagyon kérdéses egy olyan élethelyzetben, mint a sportolóé, ahol a



fő motiváció az, hogy jobb legyél a másíknál, legyőzöd, megelőzöd. Közben persze az is igaz, hogy a rendszeres, megfelelő edzés munka szükségességének a megértése, annak elfogadása, hogy a saját teljesítmény függ attól, hogy mennyire számíthatok másokra, legyen az az edző vagy egy edzőpartner mégiscsak összefügg az alázattal. Egy másik aspektusa pedig ennek a dolognak a talentumokkal való gazdálkodás parancsa, hiszen akinek van tehetsége annak nem lehet kérdés, hogy kötelessége azt ápolni.

Amit azonban mindenképpen hangsúlyozni szeretnék, hogy a sport és a hit kapcsolata nem annyira egyszerű, hiszen az egoizmus, az alázat, a tehetség megélése egyszerre jelenik meg benne és közben még arra is nagyon figyelni kell, hogy ne úgy tekintsünk az Jóistenre, mint egy bedobós automatára, egy eszközre, akihez azért imádkozom, hogy sikeres legyek. Persze főleg fiatalon az ember sokat imádkozik a sikerért, de a hetedik X-et taposva (és talán ez az egyik tanulsága az eddigi életnek) már egyértelműen megélhető a számomra, hogy „legyen meg a te akaratod”. †

Keller Márkus

MILYEN TANÍTVÁNY RASOVSZKY KRISTÓF ÉS BETLEHEM DÁVID?

– A munkájuk iránt mérhetetlen alázattal, irántam mérhetetlen tisztelettel vannak. Olyan emberek, akik minden pillanatban mindent megtesznek azért, hogy a sportban elérjenek valamit. Sokan beszélnek erről, meg arról, milyen életet élnek azért, hogy eredményesek legyenek, de az alázatot ezzel párhuzamosan nem mindig látjuk, pedig szerintem ez kell ahhoz, hogy sportolóként felérj a csúcsra. Adomány, hogy ez a két fiú ilyen alázatos. Igazi példaképpé válnak. †

Szokolai László edző nyilatkozata, tanítványai arany és bronzérmeket szereztek a 2024-es párizsi olimpián

„HISZEM, HOGY AZ ÉNEKLÉSTŐL BOLDOGABB LESZ AZ ÉLETÜNK”

A KABÓCA KISKÓRUS PRÓBÁJÁN JÁRTUNK

• Érkeznek sorban a lányok – ki rollerrel, ki gyalogosan, ki edzéről, ki egyenesen az iskolából. A plébánia egyik hittantermében péntek délutánonként kezdődik a Kabóca kórus próbája, ahol a kórusvezető, Rétháti Júlia mindig mosolygósan fogadja a vasárnapi tíz órás misén énekes szolgálatot teljesítő csapatot.

A hittantermi Kabóca-szekrényben ott sorakoznak az egyik kórustag anyukája, Vucskáné Timon Zsófia által varrt felépőruhák, a szekrény ajtaján pedig egy gyűjtemény arról, ki miért szeret a kórusba járni. Például a táborok, a közösség, a vidámság, a barátság, a nevetés, a kirándulások miatt – olvasható a kiragasztott papírcetlikén. Hát, nevetésből a próbán sem volt hiány. Juli – aki két és fél éve dolgozik velük – hihetetlen lelkesedéssel pörgeti az újabb és újabb feladatokat, a lányok pedig (többnyire) teljesítik is a kéréseit. Ezen a pénteken kilencen jöttek el gyakorolni, emellett vasárnap, a tízes mise előtt is van egy órányi próbájuk, hogy minél tökéletesebben tudják a dalokat. Persze, nem a tökéletesség a cél, „csupán” a fejlődés.



– A kórushoz bárki bármikor csatlakozhat – mondja később Juli –, nyolc és tizenhét év között várjuk a lányokat és akár a fiúkat is. Semmilyen zenei előképzettség nem szükséges hozzá, és felvételt sem tartunk. A beéneklés játékos, és szépen szól. A dalok mellett a kórusvezető tanítja őket kicsit vezényelni, megismertet velük néhány latin nyelvű szakkifejezést is, mint a graduále. A mise részeit szintén tudják már latinul, de átbeszéljük a neves napok liturgiájának sajátosságait is. Nyilván iskolai pletykák ugyancsak szóba kerülnek, de csak pár percre, aztán Juli visszairányítja a figyelmet a próbára. Ha álmosabb a hangulat, előfordul, hogy klasszikus zenét hallgatnak, de ma inkább a humoros feladatoké a terep.



KÖZÖSSÉG, BARÁTSÁGOK SZÜLETNEK

Amikor a lányok már futnak tovább, Juli elmeséli, hogy a Kabócák képzésében társa Werner Mária és Bálint-Szedmák Máttyás is. Matyi a kisfia születése óta inkább a háttérből segíti a munkát, illetve a jelentősebb események, koncertek alkalmával beáll közéjük. Mária pedig – míg Juli külföldön fog tanulni – szeptembertől félévre átveszi a kórusvezetést.

Juli az Antióchia közösség tagjaként kapcsolódik az Országúti Plébániához. „Főállásban” a Zeneakadémia harmadéves hallgatója, ha végez, karnagy és zeneelmélet tanár lesz. Küldetésének tekinti, hogy a szolfézst szórákkozató módon adja át a leendő tanítványainak – érti, miért nem szeretik a gyerekek, hiszen száraz az anyag, de ő szeretné érdekessé tenni, ahogy a legjobb tanáraitól látta. – Tökés Tünde tanárnőtől sok trükköt tanultam, ő a Zeneakadémián tanított, illetve a szülei hozzájárnak énekelni a felső-krisztinavárosi Keresztelő Szent János plébánia kórusába. Az Antióchiából pedig azt hozom, hogy milyen fontosak a programok a közösség összekovácsolásához, ezért szervezek rendszeresen kirándulásokat és nyári táborokat a Kabócáknak.

Tisztában van vele, milyen nehéz ma egy amatőr kórust fenntartani, hiszen már a gyerekek is ezerfelé szaladnak az iskola után, sok-sok különóra foglalja le az idejüket. Aki idejár, az szeretetből teszi, ezért nagy élmény velük dolgozni. Juli hisz abban, hogy ha a zene velük van, ha énekelnek, boldogabbá válik az életük. Ezért biztatja a misén még a padban ülő kislányokat, hogy csatlakozzanak hozzájuk.

– Mindenkit meg lehet tanítani énekelni – véli. – És a kórusban az a jó, hogy nem szóló műfaj, többen viszik a hátukon a felelősséget, de a siker, az elismerése viszont mindenkié. †

Szigeti Hajni

BEMUTATKOZIK AZ ASSISI KÖZÖSSÉG

„Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: Békesség nektek!” (Lk 24,36)

• **Közösségünk 2016-ra, majd a BB-mixszel (buda-pesti és budaörsi tagok) összevonva és megújulva 2019-re vezeti vissza keletkezését. A névválasztás ötletét az őstagok Assisiben tett zárándoklata adta. Eleinte 7-8, napjainkban 13 tag alkotja, kéthetente találkozunk szerdai napokon, 19-21 óráig a kisházban.**

KIK VAGYUNK?

Felnőttként megtérők vagy visszatérők. Tagjaink életkora a 30-as évektől a 60-asokig terjed, ez a többgenerációs összetétel és a sokféle élethelyzet, tevékenység érdekessé, izgalmassá teszi összejöveteleinket. Néhányan más plébánia területén laknak, mégis valamennyien kötődünk az Országúti Ferencesekhez: egyeseknek már a szülei is ide, a templomba jártak, van, aki gyermekként gyomláta még az ún. Papkertet és még Faddy Otmár atyánál volt elsőáldozó, ministránsként szolgált, más tagunk ferences gimnáziumban tanult. Többünk itt töltötte katekumenidejét, itt keresztelték, bérálták, vagy ajánlották neki a közösségünket Zalán atya, Achilles atya vagy közösségünk tagjai. Az élet különféle területein tevékenykedünk, dolgozóként, nyugdíjasként, gyermekeket, unokákat nevelőként, betegséggel küszködőként, rokonaikról gondoskodóként, ápolóként, önkéntes segítőként, börtönpasztorációt végzőként,

misék és alkalmaink zenei szolgálatában. Találkozóinkon szívesen veszünk részt, sajnáljuk, ha nem tudunk ott lenni, hiányoljuk a távolmaradókat. Alkalmainkon mindig van megosztandó élethelyzetünk, Isten-élményünk.

MIVEL FOGLALKOZIK A KÖZÖSSÉGÜNK?

Összejöveteleinken egy magunk alkotta liturgia adja a keretet, melyben a Szentlélek hívása szóban és dalokban, az elmúlt két hét fontos lelki eseményeinek megosztása, a távollévő, beteg, nehéz élethelyzetbe került társainkért elmondott ima mindig helyet kap. Az egyes megosztásokat újabban egy-egy közbenjáró imádság követi, ez a személyes jókívánság nagyon jó érzést és bizakodást ad. Korábban foglalkoztunk a szentek életével (pl. Árpád-házi Szent Erzsébet, Batthyány-Strattmann László, Pio atya, Szent Ágoston, Vianney Szent János, Sienai Szent Katalin). Domonkos atya Szent Jakab levelét mutatta be. Fontos témákról beszélgettünk: a góg, a szeretet, a szabad akarat kapcsán, gondolkodtunk alapvető imáink mélyebb értelméről, tanúságtételeket hallgattunk meg. A zárándoklataiban, börtönpasztorációban, lelki napokon, más közösségekben, katolikus szervezetekben, kurzusokban való részvétel élményeiről, tapasztalatairól is beszámolunk egymásnak.

A sokféle munkahelyi, családi feladat miatt az egész csoport nehezen tud a szokott időpontok kívül találkozni. Az alkalmakon viszont észre sem vesszük, hogy már 22 óra is elmúlt, (eddig) egy ízben az egyik ferences testvért is riasztanunk kellett, hogy autós társaink kijuthassanak a benti parkolóba.

Az adventi külső helyszíni gyertyagyújtásokon, a keresztutakon minden évben jelen vagyunk, részt vettünk az ünnepek előtti templomtakarításokban, a II. emeleti hittantermek és a kis ház rendbetételében, a szendvics-

adomány-készítésben. Egy társunk a templomi virágrendezésben segített, és a Nyugdíjas Klub illetve a plébániai Karitás önkénteseként tevékenykedik. Ott vagyunk a plébániai csoportok találkozóin. Hosszabban segítette közösségünket Leopold, Kamill, Jónás, Zsombor és Domonkos atya.

MIT ADOTT/ADHAT KÖZÖSSÉGÜNK A TAGJAINAK? MI ÍGY ÉREZZÜK:

Biztonságot, lelki feltöltődést. Tanításmagyarázatokból új ismereteket. Érdekes témák, vagy meghívott vendégekkel való találkozások miatt is izgalmas ott lenni. Megnyílunk, nincs szégyenérzet, kendőzetlenül beszélünk az életünkről, akár mentális problémákról, odafigyelünk egymásra, megértjük, hallgatunk a többiekre. Sokat tanulhatunk egymástól, az életről is, és a segítőkészség is megvan bennünk, Jézushoz vezetni a botladozót. Igyekszünk jót kívánni a másoknak és jót tenni a másikkal. Minden alkalommal hálát adunk, hogy együtt vagyunk, s bár előfordul, hogy vitában egymásnak feszülünk, de mérleljük a másik érveit, megbocsátunk, és szeretjük egymást.

Jézus áll a középpontban! Egy katolikus közösség az Isten országa. A lelki táplálék – az Eucharisztia mellett – lelki életünk gazdagítása, formálása, edzésben tartása, hitünk megerősítése, amihez elengedhetetlen a közösség. Életünk kérdéseit hitünk vonatkozásában tudjuk megbeszélni, közösen keresve a válaszokat. Hitünket építő tanúságtételeket osztunk meg egymással.

Hogyan hatott az életünkre az Assisi közösség?

A csoport tagjai jelentős változásokat érzékeltek saját életükben, terveikben.

Egyikünk teológiai tanulmányokat folytat, diakónusként tervezi a továbblépést.

Egy társunk úgy érzi, hogy a jövőjét leendő családjával együtt csak az egyházon belül tudja elképzelni. Újrakezdene zenei tanulmányait.

Van, aki nyitottabbá vált, mivel erőt és bizalmat kapott az Assisi-közöségtől, ezért tudott feljebb lépni, előbbre jutni az életpályáján. Továbbra is folytatja zenei szolgálatát a lakóhelyén lévő plébánián.

Van, aki a házasságát rendezte, többet imádkozik, önkénteskedik.

Közösségünk egy régi tagja kiemelte: azonos értékítélettel gondolkodó társakkal gazdagodott, vagyis Krisztusban kedves testvérei születtek, a közösség tagjai egymást hordozzák imáikban, közbenjárnak egymásért.

„De hát, Testvér! Közösségbe járni üdvös kötelességünk!” – mondta Miklós atya egyszer régen egyikünknek. Nyitottak és befogadók vagyunk, így örömmel várjuk az új tagokat!

„Az Isten országa nem jön el szembetűnő módon. Nem lehet azt mondani: Nézzétek, itt van vagy amott! Mert az Isten országa közöttetek van.” (Lk 17,21) T

Komáromi Mária
Assisi közösség

BOLDOG KALKUTTAI TERÉZ IMÁJA



Uram, akard a kezemet,
hogy ez a nap a rászoruló szegények és betegek megsegítésével teljen?
Uram, Neked adom ma a kezemet.
Uram, akard a lábamat,
hogy a mai nap azok látogatásával teljen, akiknek barátra van szükségük?
Uram, ma Neked adom lábamat.
Uram, akard ma a hangomat,
hogy a mai nap beszélgetéssel teljen azokkal, akik a szeretet szavát szomjazták?
Uram, Neked adom ma a hangomat.
Uram, akard a szívemet,
hogy ez a nap a magányosok szeretetével múljon el, mert hiszen ők is emberek?
Uram, ma Neked adom a szívemet. T

...

IMA A CSALÁDOKÉRT

Mennyei Atyánk, itt állunk előtted, hogy dicsérjünk téged és hálát adjunk neked a család nagy ajándékáért. Hozzad imádkozunk a házasság szentségében megszentelt családokért, hogy fedezzék fel újra minden nap a kapott kegyelmet, és mint kicsiny családegyházak, tanúságot tudjanak tenni jelenlétéről, és Krisztus szeretetéről, amellyel szereti az egyházat. Hozzad fohászunk azokért a családokért, akik nehézségeken, szenvedésen, betegségen vagy olyan megpróbáltatásokon mennek keresztül, melyeket csak te ismeresz. Támogasd őket, és tudatosítsd bennük a megszentelődés útját, melyre hívod őket, hogy megtapasztalhassák végtelen irgalmadat, és új utakat találjanak a szeretetben való növekedésre. Hozzad imádkozunk a gyermekekért és a fiatalokért, hogy találkozhassanak veled, és örömmel válaszoljanak a hivatásra, melyet számukra kigondoltál. Hozzad szól a fohászunk a szülőkért és a nagyszülőkért, hogy tisztában legyenek azzal, hogy Isten atyaságának és anyaságának jelei, aki gondoskodik gyermekeiről, akiket te testben és lélekben rájuk bízol. Azért a testvériségért, melyet a család ajándékozhat a világnak. Urunk, tedd, hogy minden család meg tudja élni az életszentségre szóló hivatását az egyházban, főszerepet vállalva az evangelizálásban, az élet és a béke szolgálatában, egységben a papokkal és minden életállapottal. Áldd meg a családok világtalálkozóját. **Ámen. T**



HÁZA-SOKK

2021 sokaknak sok dologról lehet emlékezetes. A nagy lezárások éve után 2021 már nagy nyitásokat is hozott ezért sokaknak új reményeket, felszabadulást, újra találkozásokat jelent az évszám. Csoportunknak, bár már ebben is hordozunk némi különbséget, ez az év jelenti az esküvőt, a házasságunk kezdetét.

Kicsiny közösségünk tagjai egyetlen szociológiai adattal sem rendelkeznek az Országúti Ferences katolikus nagy-közösséggel kapcsolatban, e sorok szerzője mégis ki meri jelenteni, hogy az Országúti közösség sokszínűségét a mi házasságunk is reprezentálja földrajzi elhelyezkedésben, életkorban, gyermekek számában, vagyoni és családi háttérben.

Utólag már nem meglepő, hogy akik szívesen vesznek át és cserélnek tudást a párkapcsolatról, család működtetéséről egy hitközösségben, azok alkalmasak lehetnek később egy kisebb hasonló fókuszú közösségben tovább keresni fejlődési lehetőséget rendszeres találkozókon. A jegyeskurzus kezdetén ettől még nagyon távol voltunk. Mindannyian az előrébb tartóknak kijáró tisztelettel s közben az udvariassággal elfojtott zavarral hallgattuk a képzésünk első eseményén a jegyeseket kísérők bemutatkozását. Furcsa volt ahogy a vezetéknevek után az előttünk járók kitérnek a gyermekek számára és azok aktuális életszakaszának vázolására, hiszen eddigi életünkben jellemzően önmagunk leírásával mutatkoztunk be. A csoportunk „babyboom”-ja óta persze pontosan tudjuk mennyire jellemző valakire, hogy mennyi gyermeke van és hogy hány éves, hónapos, hetes, de mindezt a képzésünk kezdetén nem tudhattuk. Ahogy azt sem, hogy a képzés végén milyen kivételes utat nyit előttünk majd egy házasság csoport.

A jegyesoktatás alatt is felismertük, mennyi általunk feltett és fel sem tett kérdésre kapunk vagy választ, vagy egy megoldó módszertant, amely párkapcsolatunk majd házasságunk alatt súlypont-problémaként elének jött. Nem lehetünk elég hálásak Zalának és a csapatnak aki vele dolgozott.

A nyári esküvők szentségével és élményével feltöltve néhányunkat meglepte a felvetés, hogy házasság csoportot alkossunk. Többen közülünk a házasság előtt is jelentős családi, baráti hálával rendelkeztek, melynek ápolása az esküvők után sem lett könnyebb nem beszélve a várható gyermekek érkezésével járó idő-szükségégről.

Csoportunk megalakulását csoportunk elnevezése követte. Mi lettünk a HázaSOKK mely a szóviccen túl talán azt is hordozza, hogy sorstársak vagyunk az új kihívásokban, felnőttiségünk új szakaszában.

Közösségünk célja, hogy egymást támogassuk a profánban és a szentben egyaránt. Két hetente egyszer találkozunk és osztjuk meg egymással spirituális és hétköznapi tapasztalatainkat, céljainkat azzal a szándékkal, hogy egymástól tanulva épüljünk a hitben és haladjunk a

mindennapokban. Kétféle módszert alkalmaznak házigazdáink. Vagy egy témához hoznak Szentírás-részletet, előre megnézendő filmet, helyben olvasott verset, vagy egy adott, akár profán pontról, - mint például a szülő és gyermek reláció - törekszünk eljutni a szentség mélyebb megértéséhez mint mondjuk az Atya és A Fiú egysége. Vannak akik hittancsoportban, baráti beszélgetésekben is megkapják azt a tudást, amit mi a házasság csoporton, de hároméves működésünkben pont az a legizgalmasabb, hogy noha baráti viszonyban vagyunk mostanra, mi nem voltunk barátok. A hitben elmélyülés mindannyiunknak fontos, de ennek megélése minden tagunknak mást jelent. A különböző háttereink felismerése, egymás elfogadása, egyező vagy eltérő véleményeink, tapasztalataink kiterítése mindannyiunknak javára szolgál. Az országúti ferences közösség házasság csoport alakítási javaslata nélkül többségünk megmaradt volna saját mikro környezetében „halásznak” vagy „pénzváltónak”. Az apostolokkal ellentétben Krisztus közöttünk tanít, ha méltók vagyunk rá, nem megtestesülve vezet minket. A célunk viszont azonos, hozzá méltó tanítványok akarunk lenni, igyekszünk. †

Gyarmati Máté



JEGYESEK IMÁJA

Drága Mennyei Atyánk! Hozzad jövünk életünknek ezen különleges időszakában és hálát adunk neked azért, hogy egymáshoz vezettél minket. Tarts meg minket a szeretet egységében, hogy szeressük egymást és téged, és segíts minket, hogy a téged megillető helyen tudjunk tartani a szívünkben és az életünkben...

Ámen. †



ZULU NYELVEN DICSÉRTÜK AZ URAT

Évről évre izgatottan várják gyermekeim a plébániai napközis tábort, ami szokás szerint rögtön az iskola utáni héten kerül megrendezésre, a legjobb helyen, templomunk befogadó ölelésében. Idén úgy alakult, hogy én is több - kevesebb időt tudtam ott eltölteni a gyerekekkel és meggyőződhettem róla, hogy nem hiába a várakozás. Annyi mesebeli pillanat sűrűsödik össze ebben a néhány napban, el sem hinné, aki maga meg nem tapasztalja. Mi vár arra, aki fejest ugrik a quadrum hús zöldjébe június utolsó hetében egy csapat kisebb - nagyobb gyerekekkel? Elmesélem:

Napsütés, rengeteg. Még a felhők felett is süt a nap. Sok - sok mosoly és felbugyborékoló nevetések. Hangos kergetőzések és elmélyült alkotások. Kalandozás az ószövetségi prófétákkal és találkozás Szent Péterrel - de tényleg. Segédkezés Noénak a bárkaépítésnél és a zűrzavar fokozása Babel tornyánál. Nyíló nemezvirágok. Nyomozás Szent Margit után bringó hintóval. Az elmaradhatatlan vízcicsa és csurom ázás a remegő délutáni hőségben. Játzóterezés a quadrumon innen és túl. Tollasozás, focizás, rohangálás - csak úgy. A szemünk előtt felcseperedő nagylányok, akik pár éve még maguk is táborlakók voltak, de most már nélkülözhetetlen segítő kezekké váltak. A rendház csendjéből kikukkantó idősödő atyák mosolygó sóhajta: „de jó, hogy itt vannak a gyerekek!” Szüntelen etetés, hiszen mindig mindenki éhes. Virslihegyek főzése,

feneketlen kondérban. Mosolygó alma és csengő barack sohakinemfogyó találásban. Jóllakott délutáni mesénzés a régi csavargató diavetítő társaságában. Ugye, hogy negyven év alatt sem lehet megenni? - már mi is azt néztük. Ölelések. Szövődő és meginghatatlan barátságok. Kirándulás a budai hegyekben, ahonnan a végén pont annyi gyerek tér haza, mint ahány elindult - ez cseppet sem könnyű feladat, bárki bizonyíthatja, aki próbált már ilyesmit. Vidám reggeli imák és még vidámabb délutáni hálaadások. Idén nem akárhogy, pörgő afrikai ritmussal, zulu nyelven is énekelték a gyerekek: Jézus fénye az út a sötétben (Syahamba). Szentírású idézetek keresgélése a templomban. Az Írás írása papírusz tekercsre és a kisebb - nagyobb gyerekszívkebe. Iniciálék rajzolgatása, hogy még szebb legyen. Tanítások - hiszen az élet szüntelen tanulás, bárhol is vagyunk, ezt nem lehet megúszni. Talán nem is kell. Az elmaradhatatlan Ki mit tud? saját színdarabbal, tornacsoporttal, bűvészműtatvánnyal és még sok ügyes produkcióval. Rengeteg segítség, kisebb - nagyobb, előre eltervezett és váratlan, mindig pont jökor, pontosan akkor, amikor kell. Beszélgetések. Találkozások. Kapaszkodás a délutáni kávéba - persze csak felnőtteknek. Mindenütt jelen lévő Jézus. Ő a legfontosabb és bizhattunk is Benne, hűen ígéretéhez a tábor egyetlen pillanatát sem mulasztotta el.

Hálás köszönet a tábor két fő szervezőjének Tömörly Virágnak és Homoki Marcsinak és mindenkinek, aki segített. Sok sok, hónapok óta tervezgetett vágy, álom, cél, akarás, megannyi színes apró részlet, szeretetszilánk állt össze ezen a héten egy tökéletes egészé, harminc gyerek nyári örömevé. †

Szilágyi (Jobbágyi) Anna



PLÉBÁNIAI GYERMEKTÁBOR BALATONFENYVESEN – EGYÜTT, JÉZUSSAL

Plébániai „ottalvós” hittantáborunkat ez évben a Balaton partján, a 2. kerületi Önkormányzat táborában tartottuk. Témánk a tó közelsége miatt könnyen adódott: Jézus emberek halászának hívta az apostolokat, mi is próbáltunk „halászni”. Nekem szervezőként ez a 10. táborom volt, ezért az idei élmények mellett személyes tapasztalataimat, erre a feladatra való meghívásomat is szeretném felidézni.

Több mint tíz éve kért meg Achilles testvér, hogy vállaljak hittan csoportot a plébánián. Nagy örömmel és izgalommal láttam neki a feladatnak, nagyon fontosnak tartottam és tartom ma is a helyi közösséghez tartozást, szolgálatot. Így kapcsolódtam be a nyári programokba, a családos, majd a gyermektábor szervezésébe.

Mitől jó egy tábor? – szoktuk kérdezni a gyerekeinket, s szervezőként a programokon gondolkodva szeretnénk, ha élményekkel teli napokat tudnánk adni a gyerekeknek.

Mitől más egy tábor, mint a családi nyaralás? „Sokan vagyunk, lehet olyan játékokat játszani, amihez többnek kellene.” „Több gyerek van a saját korosztályomban is, de vannak gimnazisták és ifik is.” „Együtt hangosabban tudunk énekelni.” „Más ötleteket, történeteket, vicceket hallok, mint a saját testvéreimtől.” Viszont „alkalmazkodni kell, nem akkor eszünk, amikor szeretnénk”, „nem lehet délig aludni”, „késő este vagy korán reggel mindig hangosan zörög valaki és nem tudok aludni”.

Milyen volt a tábor? – a szülői kérdésre ki-ki vérméseklete szerinti részletességgel válaszol, és ezt saját gyermekeimnél is tapasztalom.

Ezeknek a kérdéseknek mentén igyekszünk az egyre bővülő ifikből álló szervezőcsapattal átgondolni, hogy mivel készüljünk. Vannak az évek során kialakított tábori tevékenységek, de igyekszünk minden évben valami újat is kitalálni. Idén a helyszín rögtön meghatározta a tábor alaphangulatát, hiszen az eddigi erdei környezetet igazi nyaralóhelyre cseréltük. Öt napot töltöttünk együtt Balatonfenyvesen, kicsit több mint ötven fővel, vegyes korosztállyal. A legkisebb gyermek még most fejezte be az első osztályt, de jöttek gimnazisták is, sőt tíz fiatal is segített a programok lebonyolításában. Képviseletként magukat a plébánia csoportjai: a kabócák, a ministránsok, Isten kölkei, hittanosok, az Antióchia közösség fiataljai. Achilles testvér végig velünk volt, és Zalán atya is meglátogatott bennünket egy napra. Szép környezetben, a Balaton partján sportpályával, közeli stranddal minden adott volt az örömteli, felszabadult együtt töltött időhöz.

Az évek során hagyománnyá vált programok most is nagy örömet okoztak. Már negyedszerre hallhattunk Marci-mesét, amit Pintér Marci mesél el a gyerekek által összeírt szavakból. Csapatokban kellett jelenetet eljátszani: most



szobánként elmesélni a névadó hal történetét, merthogy minden szobának valamilyen (eredeti célkitűzés szerint balatoni) halat lehetett választani. A táborútnál lelkesen énekeltünk, sőt, a pillecukor sütögetést is sikerült balesetmentesen megoldani. Zalán atya látogatásakor csendes, elmélkedős percek után szentgyónásra volt lehetőség. Kézműveskedésként hálót fontunk, halacskákat készítetünk. Közös ima, beszélgetés, játék és mozgás az alapja a tábori életnek, ezek mellé került most a mindennapi strandolás. Ebben az évben több külsős programunk volt: ellátogattunk Balatonboglárra, ahol boboztunk, és kenuztunk a Nagybereken.

Az elején feltett kérdésre válaszolva, – „mitől jó egy tábor”, – azonban a programok változatossága, minősége csak az egyik tényező. A kézműveskedés, a kínai háború, a strandolás, éneklés akkor jelent igazi örömet, ha van kivel játszani. Ha van olyan ember körülöttem, aki észreveszi, hogy bánt valami. Ha első táborozóként befogadnak, elfogadnak a többiek. Ha van, aki kártyázik, vízbe dob, sebtapaszt ragaszt. És ahol ezek vannak, ott Jézus is ott van. Ezt éreztük, tapasztaltuk, és ettől volt jó a tábor.

Pedagógusként és édesanyaként is szívet melengető élmény látni felnőni a fiatalokat, akik sok éve még elsőáldozásra készültek, most pedig együtt teregetjük a kisebbeket. Sokat tanultam én is tőlük: hitet, bizalmat, jókedvet, indítást kapunk mi felnőttek évről évre. S azt sem szabad elfelejtenem, hogy ebben mindig mellettem állt a férjem, Mátyás, és a gyermekeim is, akik szintén segítenek, építő észrevételekkel lendítenek előre, vagy csak szeretettel elviselik, mikor indulás előtti „tábori pánikban” vagyok. A nyári élmények töltik fel az embert a dolgos hétköznapiakra, remélem Balatonfenyvesen is sikerült mindenkinek szép tapasztalatokat gyűjteni. T

Hajdu Krisztina



OFIT 2024 - TÁBOR A BALATON PARTJÁN

ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Az idei évben is megtartottuk az országúti plébániai hagyományos ifjúsági táborát (OFIT), ezúttal Balatonfenyvesen ezúttal az Önkormányzat balatonfenyvesi üdülőjében.

Ahogy máskor, most is sok fiatal jött el, így a jó hangulat már az elejétől fogva garantált volt. Ezt a derűt még az érkező viharos, esős idő sem tudta elvenni tőlünk. A tábor ideje alatt változatos programokon vehettünk részt, ami a lelki programokon felül magában foglalta az ismerkedést a balatoni borokkal egy rendhagyó borkóstolás keretében, kirándulást és számháborút a déli part csodás tájain, valamint egy pörgős bált az utolsó este. Ezen felül számos fakultatív programra is volt lehetőségünk, és szépek voltak



a reggeli misék és a szolozsma, valamint rózsafüzér közös imádkozása. A családos tábor lakóival közösen meghallgathattunk két fantasztikus előadást Henry atyától és Rylan Jamestől, akik hazájukról, Nigériáról és Pakisztánról meséltek, illetve arról, hogy milyen nehézségekkel néznek szembe az ott élő keresztények. Rylan hat év alatt anyanyelvi szinten tudta elsajátítani a magyar nyelvet, így ő magyarul tartotta meg előadását, Henry atya előadását pedig Baracsi Luca és Cseh Barna fordította le kiválóan a közösség számára angolról magyar nyelvre. De az Antióchia közösség háttérszülői, Werner Ákos és Zsófi is tartottak előadást, ahol nyíltan és őszintén beszéltek házasságukról, arról, hogy küzdöttek meg a nehézségeikkel, és az általunk megfogalmazott kérdéseinkre is őszintén válaszoltak. Hamár Balaton, természetesen nem maradhatott ki a fürdés sem, délelőtt és délután is nagy csobbanások voltak, amit színesítettek a tóparti léthez elengedhetetlen röplabda meccsek is. Akinek nem volt kedve a fürdéshez, az sem bántódott, mivel a tábor ideje alatt workshopok is voltak, ahol kézműveskedésre, illetve filmek rögtönzött improvizációjára is volt lehetőség. Mindenki öröme a tábori koszt is nagyon finom volt, bőségesen tudott mindenki enni reggelire, ebédre és vacsorára, ráadásul némi sör fogyasztására is volt lehetőség, amivel természetesen többnyire éltünk is.



Különösen jól esett annak fényében, hogy valamennyi mozgás mindig megelőzte az étkezést, hiszen a reggelik előtt reggeli torna, az ebéd és vacsora előtt pedig a röplabdázás, úszás vagy pingpongozás jelentette a „fizikai terhelésünket”. Nagy élmény volt számunkra az is, hogy együtt drukkolhattunk a magyar olimpikonoknak is és együtt örülhettünk az elmúlt napok sikereinek is, mint a magyar kardvívók fantasztikus szereplésének vagy Milák Kristóf és Kós Hubert páratlan eredményének. Nem véletlenül mondják, hogy a sport összeköti az embereket. A tábor végére műveltebbek is lettünk, mivel játékos kvíz keretében számos ismerettel is gazdagodtunk, például, hogy a magyar áramtermelés 19%-a köthető a napenergiához, vagy hogy Budapest után Hódmezővásárhely a legnagyobb területű magyar város. Mindezek az élmények pedig feldolgozásra kerültek az egyik esti táborútnál, hiszen ekkor csapatokra osztva kellett mindenkinek egy produkciót kitalálnia, meghatározott téma alapján, amiben helyet kaphattak a korábbi programok emlékeztető pillanatai, vagy csak a tábor során elhangzott poénok is. Természetesen minden csapat kitett magáért és nagyon vicces előadások születtek, ami mutatja, hogy mekkora leleményesség és kreativitás volt mindannyiunkban. Mindent egybevetve egy nagyon jól sikerült OFIT táborban vehettünk részt, ahol számos érdekes programmal találkoztunk és rengeteg új gondolattal gazdagodtunk, a sok beszélgetés és együtt töltött időnek hála pedig tovább mélyülhettek a barátságok vagy akár újak köthethettek, mindezek felül pedig erősödhetek a közösségen belüli kötelékek is. Jómagam a többiek nevében is ezúton szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki részt vett a tábor szervezésében és lehetővé tette, hogy mindannyian a nyár közepén összegyűlhessünk, jól érezzük magunkat, valamint, hogy gondolatokkal és lelki élményekkel gazdagodva mehessünk haza és éljük tovább a hétköznapijainkat. T

Unger Olivér



HEGYÓRIÁSOK ÖLELÉSÉBEN

ORSZÁGÚTI PLÉBÁNIAI TÁBOR 2024

Idén augusztus első hetében Balatonfenyvesen, a 2. kerületi Önkormányzat „régii” üdülőjében találkoztunk, találkoztunk, hogy néhány napot együtt töltsünk a plébánia táborában. Gyorsan repült az idő, a telefonom boldogan elfeledve hevert a szobában, ezért én csak néhány képet készítettem, a legtöbb emléket a szívembe töltöttem fel. Ezekből osztok meg veletek néhányat. (Valódi fotókat természetesen találtak a honlapon sokat, nálam ügyesebb fotósoknak hála.)

1. KÉP

Vagy féltucatnyi gyerek, kisebbek-nagyobbak fürdőgatyában állnak a térdig érő vízben a nádas szélén és izgatottan vizsgálják a homokos medret. Horgásznak. A nap szikrázóan süt, a víz hűvösen hullámzik, szemben a tanúhegyek is kíváncsian figyelnek. Talán a vén Badacsony a legizgágabb - akik a tövében laknak azt mesélik, viharos éjjelen még a föld is meg-megmoccan alatta - de a nyúlánk Gulács, a várral dicsekvő Csobánc és Szigliget is a gyerekeket lesi. Mindenki meglepetésére a halak sorban gyűlnek a műanyag vödörben. Mikor elég lesz, a gyerekek tüzet gyújtanak, a halat paprikás lisztbe forgatják és ssertegő kővön megsütik. Mire a vihar lecsap, pont elkészül. Nézem az egyik kislányt, a szakadó esőben a vízzel harcoló lángok körül ugrál, vad táncot jár örömeiben kiabálva, és azt gondolom ez maga az élet. A gyerekek büszkén kínálják amit maguk fogtak, maguk sütöttek. Csak néhány kis hal van, mégis az egész tábornak jut belőle. Úgy látszik Jézus tényleg minden halfogásnál jelen van.

2. KÉP

Édesanyák ülnek körben és beszélgetnek az Igével a kezükben. Csendesen, felcsattanó nevetéssel, elmorzsolts könnyecsekkel. Hétköznapi bizonyosságok és mély drámák bukkannak fel, ahogy az élet hozza őket. Kihelezett Asszonyima. A part másik végében az édesapák strandolnak a gyereksereggel. Kajánul pillanatunk néha rájuk, lám megy ez nélkülünk is. Mindenki ügyes, ezt is megtapasztaljuk.

3. KÉP

Ebben a táborban a viharok hihetetlen sebességgel jönnek és mennek, a második nap után már meg sem lepődünk. Ez a vihar azonban kiemelkedik a sorból. Soha nem látott felhőszörny falja fel a napsütést Keszthely felől támadva. A mélykék ezernyi árnyalatában játszik, közben egyszerre habos és kavargó és annyira dinamikus mozog, mintha tényleg élne. Nevetünk, hogy úgy tűnik, földönkívüliek érkeznek a felhő belsejéből, de a mosolyunk nem őszinte, mert a zsigereinkben is érezzük, hogy mennyire kicsik vagyunk, amikor a természet megvillantja erejét. A Badacsony egy ideig fékezi a szelet, de aztán megunja, megvonja a vállát és olyan fergeteget zúdít a túlpartra - ránk - hogy embernyi erő kell, hogy talpon maradjunk. A víz sosem látott haragos zöld, a hullámok

vakítóan fehérek. A villámok hirtelen csapnak elő a nádas mögül, nyomukban a zuhatagként szakadó záporral. Mire a pár méterrel arrébb levő fedett helyre érünk, a fák már földig hajolnak a vihar súlya alatt.

Rossz nyelvek szerint a viharok legkülönlegesebbike közvetlenül az Asszonyima után tört ki, azonban nem kell hinni a szóbeszédnek. Semmilyen összefüggés nincs a két esemény között.

4. KÉP

Hatalmas komp a fonyódi parton, rajta rengeteg ember. Mi is ott vagyunk, közel százan. Előtte kapkodós reggel, gyors reggeli, csomagolás, ki vonattal, ki autóval, csak érjük el, le ne maradjunk az induló hajóról. Mindenki eléri és különleges élmény így utazni, bárhova pillantunk a nagy tömegben, az idegenek között mindenhol ismerős, kedves arcra bukkanunk. A másik parton aztán nekivágunk a Badacsonynak és a vén óriás megengedi, hogy megmászuk. Ki a derekáig, ki a csúcsáig jut, van, aki meg is kerül. Közben hús pincék, jó bor, a hegy lábánál hullámzó víz, mindegyikből jut, csak győznünk kell választani. Délután újra összeverődünk a hajóállomáson teljes létszámban és még egyszer átélhetjük az élményt, milyen jó a tömegben egymásra találni. Ringatózó hajón visszük haza az érzést és reméljük, kitart majd a hétköznapi életben is.

5. KÉP

Számomra a legkedvesebb. Kora reggel, a tábor még csak ébredzik. A parton, a nádas előtt asztal, fehér terítővel letakarva, rajta Jézus teste és vére. Néhányan ülnek körül az egyszerű oltárt és csendben leszünk részesei annak, hogy az előző este kóstolt bor és a mindennapi kenyér valódi Életté válik. Mise közben lecsap a vihar - ahogy ezt itt megszoktuk - gyorsan a sátor alá kell költözni, padokat arrébb tolni, helyet készíteni. Emberi, mégis mennyei. A Találkozás megtörténik, a nap is újra előbújik.

A fenti képeket a teljesség igénye nélkül mutattam meg nektek. Számptalan villanás, részlet van bennem, ezeken kívül. A szívárványosra festett arcú, boszorkányosan befönt hajú kislányok, akik napjában akár többször is beálltak a sorba, hogy elvarázsolódjának, a soha végetnemérő focimeccsek esőben, mezítláb, mindenhogy, mindenkivel, a ki nem hagyható borkóstoló a sátor tetejét emelgető hangulattal, a keresztény hírnökök Nigériából és Pakisztánból, a meghitt Szentségimádás, a záró tábortűz, amit a nagyobb gyerekek bámulatosan gyorsan magukénak éreztek és ügyesen irányítottak, strandolás folyamatosan, éjjel és nappal, a mellettünk táborozó fel-felbukkanó ifik, akik mindig a fiatalság frissességét és a jövő ígéretét hozták magukkal, sok sok beszélgetés, régi és új barátságok, összetartozás.

Köszönet és hála mindenkinek, aki tett azért, hogy ez a pár nap létrejöhessen, különösen Fekésházy Matyinak és feleségének, Andinak, akik kitartóan és rendületlen hittel győzték le a szervezés nehézségeit és vitték vállukon az országúti tábor. T

Szilágyi (Jobbágyi) Anna



FELNÖTT BESZÉLGETÉSEK A PLÉBÁNIAI TÁBORBAN

Az Országúti Plébániai Táborok hagyományos felnőtt beszélgetésein idén nehéz körülmények, üldözések között élő keresztény közösségek életével igyekeztünk vendégeink segítségével ismerkedni. A programnak ez a része közös volt az ifjúsági és a családos táborozók számára. Összefoglalásra nem vállalkozom, ízelítőt igyekszem adni az előadásokról.

Henry Ugokwe atya Nigériából jött, kilenc éve szentelték pappá, odahaza legutóbb kórházat vezetett. Az Afréka alapítvány és a Szombathelyi Egyházmegye támogatásával tanul Pécssett pszichológiát. Magyarországon tanulmányai mellett angol nyelvű lelkipásztori feladatokat is ellát. Célja, hogy hazatérve a gyógyító munkának ebben az ott nagyon hiányzó ágában tudjon betegeken segíteni. Az afrikai és a magyarországi élet különbségéből nem a gazdagság-szegénység, szabadság-üldözés különbségeket tartja igazán fontosnak, hanem a közösséget és az elkötelezettséget. „Afrikában soha nem vagy egyedül.” Előadásában a kulturális, társadalmi hagyományokat is elemzve mutatta be, hogyan járja át a hit sokkal jobban az emberek mindennapjait Afrikában, mint nálunk. Az ottani szentmisék bő három órát is eltartanak, az énekekkel és tánccal kifejezett, a hitből fakadó öröm nem csak a szentmisét hatja át, de még a temetéseken is megjelenik. Az üldözésekről, vértanúkról keveset beszélt. Fontosnak tartja, hogy az üldözöttség által erősebbek leszünk, a fizikai erőszaknál sokkalta nagyobb veszélynek tart Európában is rohamosan terjedő ideológiákat.

Henry atya angol nyelvű előadását Baracsi Luca tolmácsolta.

Rylan húszas éveinek elején jár, szüleivel és nővérével menekült el Pakisztánból hat évvel ezelőtt. Székely János püspök atya segítő befogadásával Szombathelyen találtak otthonra, itt járt iskolába is, felsőfokú nyelvvizsgát szerezve idén tette le a magyar nyelvű érettségét, ezzel pedig egyetemet kezd Budapesten.

Az országban elszórtan élő, egy-két százalékot képviselő keresztény közösség életéről, helytállásáról, valamint magyarországi tapasztalatairól beszélt nekünk.

Egyik első élménye Magyarországra érkezve a déli hangszó volt. Azt érezte, nagyszerű ez az ország, hiszen itt szabadon lehet harangozni. Odahaza ezt csak ritkán teheti a közösség, külön engedéllyel.

Beszélt még egyebek mellett Akash Bashir történetéről. Ő az a lahori fiatal, akinek folyamatban van a szentté avatása, 2015-ben a testével akadályozta meg, hogy egy öngyilkos merénylő egy szentmise közben a zsúfolt templomban robbantva sokak életét kioltja.

A beszélgetés moderátora Cseh Barnabás volt. T

Lovas András

BUDAPEST - ASSISI - RÓMA

ZARÁNDOKÚTON MINISTRÁNSAINK

2024. 07.25-08.01.

Plébániánk ministránsai a ferences testvérek szervezésében július végén részt vehettek a római Nemzetközi Ministránstalálkozón és zárandoklaton, amelynek keretében Szent Ferenc nyomában, Alvernán és Assisiben is napokat töltöttek, mélyebben megismerkedve a ferences lelkiséggel, Szent Ferenc életének helyszíneivel. Az egyik résztvevő, a tizenhét éves Szabó Dániel beszámolóját olvashatják.



Július 25-én reggel ötkor Pasarétről indultunk az egy hetes zárandoklatra, amelyre három ferences szerzetes, Ambrus, Jób és Paszkál testvér tartott velünk, országúti csapatunkat pedig Dobrányi Benedek vezette. A hosszú buszút során aludtunk, olvastunk, játszottunk, beszélgettünk, így értünk este nyolcra Chiusi della Verna-ba, ahol az első szállásunk volt, és ahol mindenhol apácákba botlottunk. Másnap reggel megtapasztaltuk az olasz reggelik szűkösségét, összepakoltunk és elindultunk a busszal Alvernára. A buszozás során az útra összeállított füzetünkből közösen imádkoztuk el a reggeli zsolozsmát. Alvernán tettünk egy rövid ismerkedő sétát, majd következett egy másfél órás elmélkedés, lehetett sétálni, elvonulni, imádkozni és győzni, majd szentmisén vettünk részt. Ebéd után indultunk tovább Assisibe, Santa Maria degli Angelibe. Az út vége felé kitöltöttük az Assisi kvízt, amit Paszkál testvér állított össze. Ezt végül egy szombathelyi ministráns nyerte, de az országútiak is jól szerepeltek, és a (sokszorososan megosztott) harmadik helyen végeztek. Elfoglaltuk a szállást, elmentünk fagyizni, vacsoráztunk. Az olaszok leves helyett első fogásként mindig tésztát esznek, ami nekem nem tetszett. A következő nap busszal felmentünk Assisibe: először San Damiano-ban megtekintettük az épületegyüttest, és misét mondtunk. Felsétáltunk a Szent Klára bazilikába, ahol többek között Szent Klára sírja található, illetve megnéztük a Szent Ferenc bazilikát. Itt mindenkinek volt egy szabad félórása barangolni, imádkozni. Még vacsora előtt eljutottunk a Santa Maria degli Angeli bazilikába, ahol belülről is megnéztük a Porciuncula kápolnát, a Rózsa-kápolnát és

a Rózsakertet. A vacsora utáni séta közben, a Szent Klára bazilika előtti téren talákoztunk egy ferences táncos csapattal, akik közé mi is beálltunk táncolni, így téve felejthetlenné az estét.

Másnap másfél óra alatt gyalog kapaszkodtunk fel Carcere a remeteséghez, ahol az elmélkedési idő után misén vettünk részt. Ambrus testvér ügyes gazdálkodásával délután strandolni mentünk Folignoba. Igen ám, de senkinek nem volt úszósapkája, márpedig az Olaszországban törvényi szinten kötelező, amit a hatóságok műholdról vagy helikopterről néznek, ezért szigorúan betartatják. Szerencsére volt ott egy Decathlon áruház, ahol remek színekben (lazacrózsaszín és pink) vásároltunk úszósapkákat, így bemehettünk a strandra csúszdázni, ugrálni.

A következő nap már Róma felé indultunk tovább. Útközben betértünk Greccio-ba, ahol megtekintettük az egykori szentferenci Betlehem helyét és a betlehemes kiállítást is. A templomban nyári karácsonyi misét tartottunk, mert egy pápai engedély alapján itt bármikor lehet karácsonyi misét mondani. Római, városzéli szállásunkra érve a vacsorát sietősen kaptuk be, hogy elérjük a vonatot, amivel Róma belvárosába indultunk. Sajnos kiderült, hogy az erdőtűzek miatt törölték a járatunkat, így 25 percet vártunk a következő szerelvényre, Rómában pedig már csak ötven percünk maradt a visszaindulásig, ezért mindössze a Szent Péter térre ugrottunk be. Másnap reggeli után jutottunk el szintén vonattal a Lateráni bazilikába, majd a Szent Lépcsőházhoz, és a Colosseumhoz, illetve megtekintettük Erdő Péter bíboros címtemplomát is. Később folytattuk utunkat a Trevi-kúthoz, majd átsétáltunk a Vatikánig. Ott bevártunk mindenkit, majd kalandosan megkerestük a beléptető kapukat. A téren 15 országból mintegy ötven ezer ministráns gyűlt össze, köztük ezerkétszáz magyarországi. Bent a téren elfoglaltuk a helyünket a világtalálkozóra érkezők között, és énekelve, imádkozva vártuk a pápa érkezését. Miután Ferenc pápa megjelent a pápamobillal, körbejárt a téren, majd buzdító beszédet mondott, amelynek fordítása megtalálható a Magyar Kuríron is. A találkozó után kerestünk egy helyet, ahol vacsorázni tudtunk, de ez a tömeg miatt nem ment egyszerűen. Sokat bolyongtunk, mire találtunk helyet egy kifőzdében, ahol egyébként nagyon finomat ettünk. Lefekvés előtt még kártyáztunk. Másnap a tengerpartra mentünk, de reggel még feladtam a képeslapot, amit Zalán atyának küldtünk. A csapat egy része az útba eső Falakon Kívüli Szent Pál bazilikát is megnézte, majd csatlakozott a többiekhez a strandon, ahol az egész délutánt töltöttük. Este összepakoltunk, a magyar sportolóknak szurkoltunk az olimpián, és egészen éjjel egyig az "Alszik a város" nevű játékot játszottunk, amit a hazaúton is folytattunk. A hajnali fél ötös indulás után egész nap buszoztunk, beszélgettünk, zenét hallgattunk, telefonon megnéztük Kós Hubert olimpiai döntőjét, és így értünk kerekén éjfélkor Budapestre. A zárandoklat nekem személy szerint nagyon tetszett, jó volt Szent Ferenc útját követni, Rómában a pápával találkozni és imádkozni. Igazi lelki töltekezés és felüdülés volt! **T**

Szabó Dániel



„VEGYÉTEK A SZENTLELKET!”

(Jn 20,22)

BÉRMÁLÁSI FELKÉSZÜLÉS FIATALOKNAK



A bérmálás szentsége szükséges a keresztségi kegyelem teljessé válásához... Ezáltal a hívek „még tökéletesebben kötődnek az Egyházhhoz, a Szentlélek különleges ereje tölti el őket, ... hogy Krisztus igazi tanúi legyenek”. (vö. KEK 1285)

2024. SZEPTEMBER 24-TŐL
KEDD ESTÉNKÉNT
19.00-TŐL

Várjuk azokat a 11-12. osztályos és egyetemista korú fiatalokat, akik a hitben és a hitgyakorlatban alapvetően már járatosak és szeretnének megbérmálkozni!







„MESTER! HOL LAKSZ? GYERTEK, NÉZZÉTEK MEG!”

FELNÖTT KATEKÉZIS A HIT ÉS ISTEN UTÁN ÉRDEKLŐDŐKNEK



- Ha nem vagy megkeresztelve, de keresed Istent...
- szeretnéd Jézus Krisztust és tanítását megismerni, megélni, és az Egyház életét megismerve abba bekapcsolódn...
- bár meg lettél keresztelve, de nem lettél még elsőáldozó, bérmálkozó, és vágy él benned e szentségek iránt...



SZERETETTEL VÁRUNK FELNÖTT KATEKUMEN CSOPORTUNKBA!

A csoport első alkalommal 2024. szeptember 27-én pénteken 19.00 órakor találkozik a plébánia hittantermében.



SZENT MIKLÓS (ÉS KÁPOLNA) AZ ORSZÁGÚTON

A TOLENTINÓI SZENT

A középkori szentek hazai tiszteletének eleven meg-létére vonatkozóan abból következtethetünk leg-egyszerűbben, ha régi kéziratokban keressük meg a rájuk vonatkozó bejegyzéseket, vagy egyszerűen megnézzük a történelmi Magyarország település-neveit. Szent Miklós nevét rengeteg helység őrzi mind a mai napig Lébényszentmiklóstól Kunszentmiklósig. Csakhogy ezek kivétel nélkül mind Múrai Szent Mik-lós tiszteletét mutatják, és a települések temploma-inak a védőszentje a kis-ázsiai püspök. A török hó-doltság utáni időkben Magyarországon egyre több emberhez jutott el egy másik Szent Miklós példája, aki Közép-Itáliában, Sant' Angeloban született.

A XIII. század nagy Ágoston-rendi szentjét torentinói néven ismeri a kereszténység. A kereszttségben nem véletlenül kapta a Miklós nevet: sokáig gyermektelen szülei Bariba zarándokoltak, hogy a csodatévő püspök ereklyéinél kér-jék annak közbenjárását. Amikor egy évvel később meg-született a gyermek, édesanyja, Amata asszony, Istennek ajánlotta, mint az ószövetségi Anna Sámuel. Gyermekek 1255 körül lépett az Ágoston-rendi remeték közé, elő-szor oblátusként. Egyik legendája szerint egy ágostonos



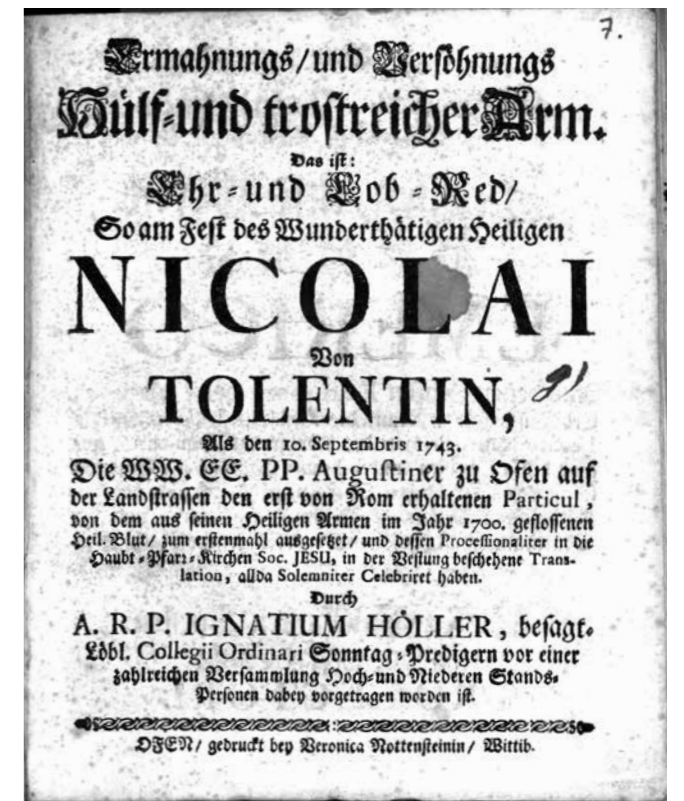
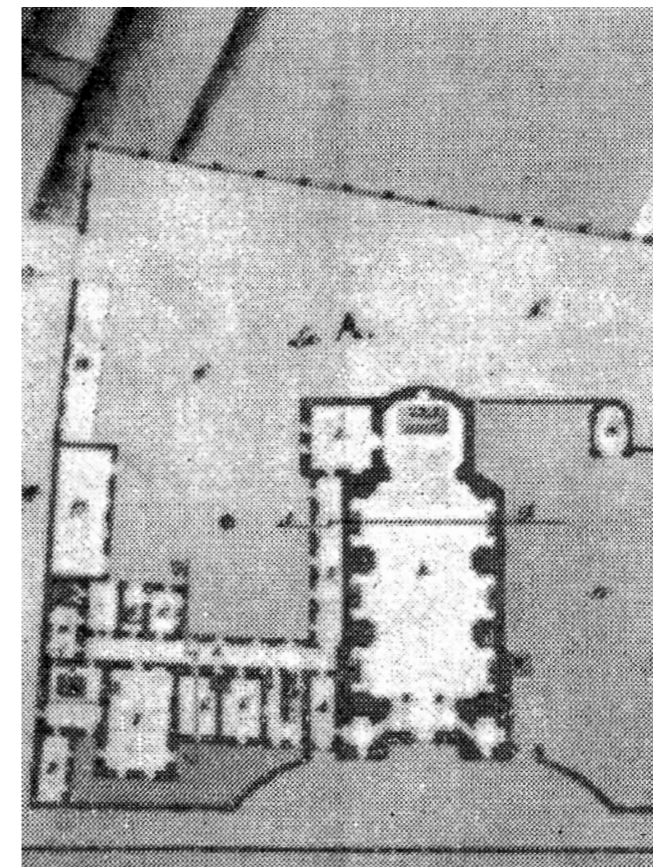
S. NICOLAUS de TOLENTINO

szertesz predikációja miatt döntött így. 1269-ben szent-telték pappá. Nem legenda, hanem történelmi tény, hogy Anconában messze földön ismert gyóntató és lelkipász-tor volt, akinek szentbeszédeire csak úgy özönlött a nép. Majd előjárói novícius magiszterre nevezték ki Sant'Elpi-dio kolostorába. Tolentinóban haláláig, 1305-ig működött. Tolentinói Szent Miklós csodáiról legendái alapján tudunk, ám elég valószínű, hogy ezek közül néhány vándormotí-vum, amely egyenesen Múrai Szent Miklós történeteiből került át Tolentinói Szent Miklós élettörténetébe. Az egyik ilyen mindkét szent legendájában előforduló bájostória a népi jámborságra jellemző módon érvel a bójt fontossá-ga mellett. Eszerint a csecsemő Miklós egy napos korában fölállt a fürdőtálcában, és megszólalt: szerdán és pénteken csak egyszer hajlandó szopni, hogy megtarthassa a bójti napot. De ennek a legendának az önmegtartóztatáson kí-vül a jótékonykodás is fontos üzenete, ugyanis Tolentinói Szent Miklós felcseperedvén a kenyerét, amiről a bójtlés-kor lemondott, a szegények között osztotta el.



Legendái közül több olyan is ismert, amely az Ágoston-ren-di szerzetesek tevékenysége mellett hozzájárulhatott ha-zai XVIII. századi tiszteletéhez. A korabeli Magyarországon sokan éltek hallatlan szegénységben. A nélkülözők pusztá létfenntartását segítette, hogy Tolentinói Szent Miklós társulatba tömörülő követői rendszeresen támogatták a rászorulókat. Nemcsak a Szent Miklós szeptember 10-én megáldott kenyerét osztották ki közöttük, a „panis S. Ni-colai da Tolentinót”, hanem rendszeres alamizsnával is hozzájárultak életben maradásukhoz. Egy másik legendája szerint Miklós egyszer súlyos betegségbe esvén kenyérral gyógyult ki a pestisre emlékeztető kórból, és látomásában pusztá kézzel fogta meg az egész várost fenyegető, pestist jelképező nyilat. Vagyis sok egyéb mellett a XVIII. század pusztító járványainak idején a betegségek-től való megszabadulás közbenjárója is volt.

Hazai barokk kori kultusza – a Szent Mónika Társulatok-hoz hasonlóan – szorosan összefonódott az Ágoston-ren-di szerzetesek tevékenységével. A Tolentinói Szent Miklós Társulat működését XI. Kelemen pápa hagyta jóvá, és nem véletlen, hogy az ismert építet emlékek között gyakori a temetőkápolna. A pápai engedély ugyanis elsősorban a tisztítóházban szenvedő lelkekért való imatársulatok alapít-ására vonatkozott, jóllehet a torentinusok szerepe jóval ki-terjedtebb volt ennél. Hajléktalanokat fogadtak be, békesé-geit igyekeztek szerezni veszekedők között, rendszeresen alamizsnáldoktak. A XVII-XVIII. században Magyarországon is épült néhány Szent Miklós tiszteletére szentelt templom, mint amilyen a Nádasdy Ferenc által alapított lékai Ágos-ton-rendi, vagy a lébényi temető kápolnája.



És nem utolsó sorban az Országúton megtelepedett Ágos-ton-rendi szerzetesek temetőkápolnája. Fallenbüchl Fe-renc történész 1943-ban megjelent könyve szerint ebben az időben a kápolna alapfalai még láthatók voltak a kolos-tor kertjében. Erre vonatkozó adat a rendtörténetben nincs ugyan, de az lehetséges, hogy a történész szeme olyan csekély falmaradványok alapján is következtetni tudott a kápolna meglétére, amely a ferencesek számára már nem volt kivehető.

A Szent Miklós Társulat városzerte ismert lehetett, mert tagjai jelentősebb eseményeken testületileg megjelentek. Az 1740-es Szentháromság-körmeneten például új zászló-val vonultak előljáróik piros-fekete díszítésű, csuklyás vise-letben, mellükön csillaggal, kezükben a pestispatrónusok képeivel. A csillag a lilium mellett az Ágoston-rendi szent egyik attribútuma. Szent Miklós szobrát a társulati tagok vitték, fáklyákkal a kezükben. Ebben az évben választották protektorukká Esterházy Imre hercegprímást.

A társulati élet elevenségét mutatja a templom Szent Mik-lós ereklyéje, amelyet ezüst kézformájú ereklyetartóban őriztek – kapcsolódva a torentinói vér csodához, és amely érintésének hatására a feljegyzések szerint 1743-ban Har-tin Krisztina csodás módon meggyógyult.

Ennek a virágzó társulati életnek vetett véget II. József 1782-es szekularizációs rendelete, amellyel száznegyven kolostor mellett a teljes Ágoston-rendet felszámolta Ma-gyarországon. Az ereklyét elkobozták és a nemesfémek-beolvasztották. A kalapos király a búcsújárások mel-lett a vallási társulatok működését is korlátozta. Így szűnt meg teljesen a budai Szent Miklós Társulat a XVIII. század vége felé. T

Fáy Zoltán

A MAGYAROK NAGYASSZONYA FERENCES RENDTARTOMÁNY SZOCIÁLIS INTÉZMÉNYEI

• Egyházunknak különös hivatása van a szegények, a nehézségekkel élők felé. Még inkább igaz ez a ferences rendre, hiszen Assisi Szent Ferenc, éppen a gazdagodó, elvilágiasodó középkori egyház ellenében, az evangéliumi szegénység megélésének vágyával gyűjtött maga köré embereket és hozta végül létre a ferences rendet. Nem érdektelen tehát megnézni, hogy a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány hogyan, milyen intézményeken és kezdeményezéseken keresztül fordul a szegények, a nehéz helyzetben élők, a rászorulóknak. Azért is fontos ez, mert jóval több ilyen intézménye, akciója, „missziója” van a rendtartománynak, mint gondolnánk. Ebben a tekintetben négy intézményt érdemes kiemelni: a Ferences Szociális Otthont Esztergomban, a Dorothea Otthont Kozármislenyben, az Autista Segítő Központot Gyöngyösön és a Gondviselés Házát Pasaréten.



Elsőre talán túlzásnak is tűnhet, hogy a rendtartomány két idősek otthonát is működtet, de nem csak az általános statisztikák hívják fel a figyelmet a magyar társadalom folyamatos öregedésére, hanem a nyújtott szolgáltatás fontosságát mutatja az is, hogy a két intézmény várólistája igencsak hosszú. Az esztergomi otthon 26 főt tud fogadni, a várólistáján negyvenen vannak, a kozármislenyi majdnem dupla akkora, de a városlistája is hosszabb, 140 fős. Nem véletlen, hogy ezek az intézmények 100%-os kihasználtsággal működnek. Ezekben az otthonokban élők átlagéletkora 85 év feletti és sokan közülük komoly ápolásra szorulnak.

A még többé-kevésbé önálló életvitelre képes idősek felé fordul a Gondviselés Háza Pasaréten. Ennek megfelelően az itt dolgozók a nappali ellátásra koncentrálnak. Ez egyrészt magában foglalja az étkeztetést, (az ebédet helyben is el lehet fogyasztani, de házhoz is szállítják még a hétvégén és az ünnepnapokon is) másrészt beletartozik a házi segítségnyújtás is. Az otthoni betegápolás-gondozás keretében szakképzett ápolók 70-80 főt látnak el, főként időseket de esetenként nem időseket, de fogyatékkal élő személyeket is. Hasonlóan az időotthonokhoz, itt is sok a demens és nagyon magas az ellátást igénybe vevők átlagéletkora. Mindezek alaposan megnehezítik a 8 gondozó munkáját. A házi gondozás és az étkeztetés mellett nagyon fontos szolgáltatása a Gondviselés Házának az idősek klubja. Ez nem csak az idős kora járó kényes magányosságot oldja, de fókuszban van az ügyintézés, mentálhigiénés gondozás, kísérés, kapcsolattartás is.

A rendtartomány egyik legismertebb missziója az 1999-ben alapított Autista Segítő Központ Gyöngyösön. A központ több tagintézményén keresztül 50 családnak segít

azzal, hogy autista családtagjának az oktatását, bentlakásos gondozását, lakóotthoni ellátását megoldja. Az Autista Segítő Központ általános iskolájában kis létszámú osztályokban, differenciáltan, egyéni fejlesztések keretében tanulnak a gyerekek. A Fogyatékos Személyek Otthona 25 autizmussal élő gyerek számára biztosít 24 órás felügyeletet és segíti őket abban, hogy elsajátítsák a közösségi élet alapjait, az önállóságuk és önellátásra való képességük fejlődjön és felkészüljenek esetleges lakóotthoni életre. A Fogyatékos Személyek Gondozóháza pedig a felnőttek számára biztosít állandó felügyeletet, kiszámítható környezetet és szervez programokat. Az intézményi struktúra utolsó darabja pedig a Lakóotthon, amely olyan 16 év feletti autista személyek számára biztosít elhelyezést, akik önellátásra részben képesek.



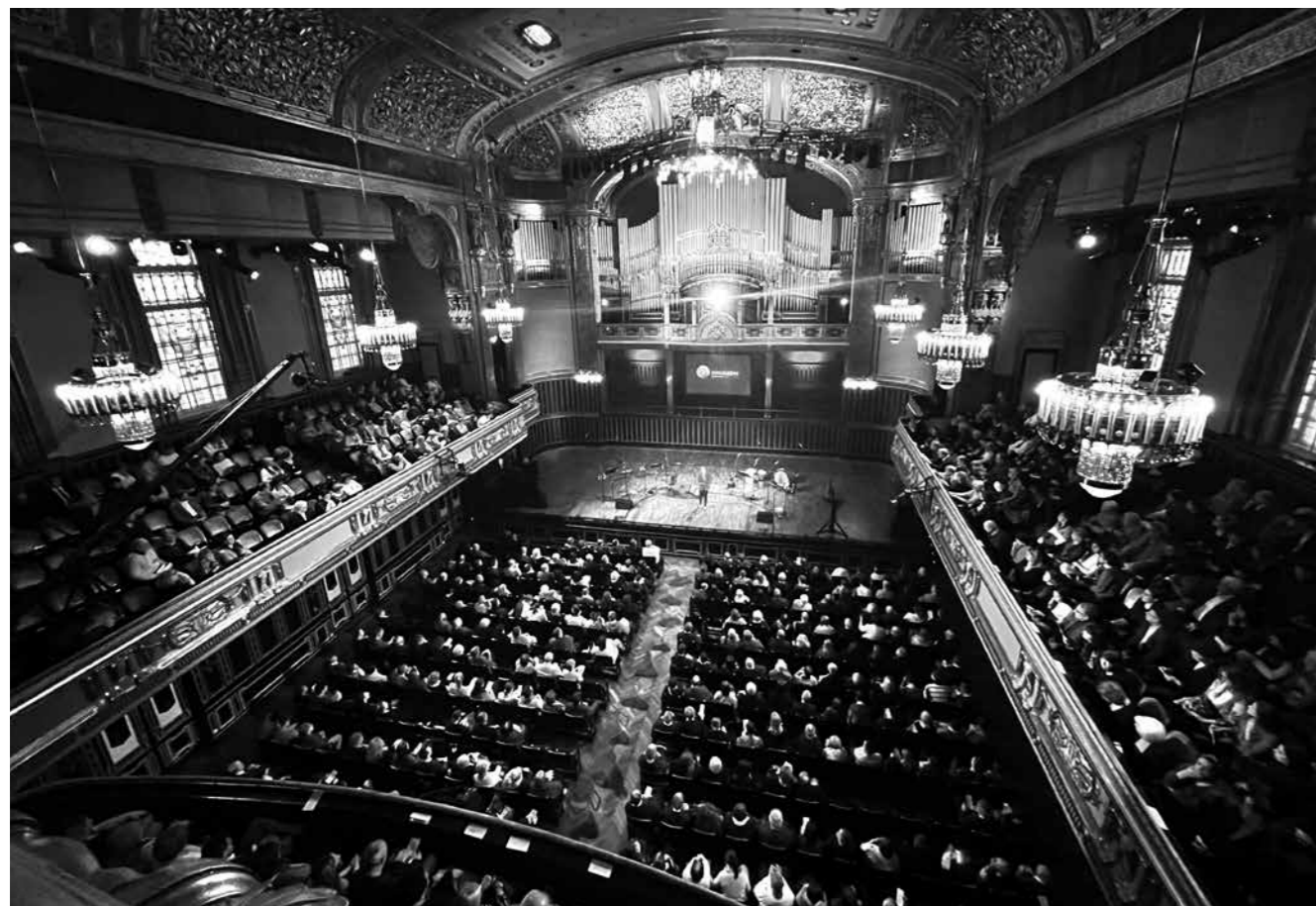
Szintén a rendtartomány szociális szolgáltatásai közé tartozik és valós igényekre reagált az immár 9 éve működő Kilátó, melynek célja elsősorban az, hogy a ferences templomokban, kolostorokban a gyóntatás és lelkipozítás kereteit meghaladó, a lelki egészséget érintő problémákra szakszerű segítséget nyújtson, képzett szakemberekkel. A lelki támogatást keresők száma folyamatosan nő. A végére maradt, de csak azért, mert a határokon kívülre esik a Ferences Rendtartomány kárpátaljai missziója, ami a háború ellenére is folyamatosan működik. Itt is több rétegű a segítség, amit a rendtartomány barátain és munkatársain keresztül nyújt. A Nagyszőlősen működő Szent Teréz Rehabilitációs Otthon olyan családokat segít, ahol sérült gyerekek vannak. Ugyanitt tevékenykedik a Nagyszőlősi Szociális - Karitatív Központ amely a gyerekeknek napközi otthont működtet, illetve Nagyszőlősen és Tiszaújlakon tart fenn egy napi 170 adag ebédet kiosztó ingyenkonyhát. A feketeadói cigány tanodában a fokozottan hátrányos helyzetű gyerekeket igyekeznek tanítani, nevelni és Istenhez közelebb vinni az itt dolgozó ferences testvérek és civil munkatársaik.

MERRE MEGYÜNK?

A szociális területen apró kis lépésekben inkább minőségi, mint mennyiségi lépéseket tervezünk. Az esztergomi épületegyüttes, főleg az iskola bővítéséről szól, de az idősek otthonát is szeretnénk bővíteni. Szükség van közösségi terekre, gyógytorna szobára és a nagy igényre és a sok várakozóra tekintettel a felvehető lakók létszámát is bővíteni kell. A ferences rend nem tud és nem is akar megoldást nyújtani a nagy társadalmi problémákra, de a nehéz helyzetbe kerülőknek az adott helyen segítséget ad. Felhívja a figyelmet né-

hány súlyos kérdésre és a maga sajátos módján közösséget vállal a rászoruló és sérülékeny emberekkel. Jelenleg a magyar társadalom is egyre idősebb, hasonlóan Európa többi országához, nálunk is hosszabb lett az átlagos élettartam és a lakosságon belül egyre magasabb az idősek aránya. Az élettartam növekedésével az időskori betegségekkel élők száma is megnőtt. Fontos számunkra a méltó időskor és a földi élet befejezése. Hitünkéből adódóan a halál csak a földi élet vége, és az örök élet kezdete. Fontos erre felkészülni és a földi életet elrendezni. A ferences testvérek nem csak fenntartói az intézményeknek, hanem személyesen jelen vannak, sőt dolgoznak az otthonokban. Ez a jelenlét, ami a 800 éves regulában mint a rászorulókkal való közösség jelenik meg, alapvetően fontos volt Szent Ferencnek és máig meghatározza a ferences szociális intézmények működési módját.





A ferences közösség fel tudja hívni a figyelmet a nehéz helyzetben élőkre és azokra az emberekre, akik különösen kiszolgáltatottak. Ilyen felhívó jelzés volt az esztergomi séta, amikor lakók, szerzetes testvérek és kollégák együtt sétáltak a városban. Így vitte az Alzheimer-kórral élők ügyét a szélesebb nyilvánosság elé a Ferences Szociális Otthon.

Az autizmus spektrumzavarral élőkre és az ügyükhöz, életükhöz kapcsolódó egyre komolyabb társadalmi problémára több mint húsz éve figyelmeztetünk. Itt is a jelenlét és a közösség a meghatározó. A ferences modell eltér a megszokottól azzal, hogy iskolánk mellett szociális otthon is működik, hogy a gyermekek nem csak 8-tól 4-ig iskola időben, hanem egész nap 24 órában kapnak fejlesztést és amit megtanultak az iskolában azt a gyermekotthonban a gyakorlatban is használják, hiszen számukra a szociális beilleszkedés és szociális viselkedésformák a legnagyobb kihívás, ezek megtanulása a leglényegesebb feladat. A ferences gondolkodás középpontjában az érintett család áll. A családnak szeretnénk segíteni abban, hogyan tud együtt élni autista gyermekével. A spektrumzavar kifejezés arra utal, hogy nagyon eltérő esetekkel találkozhatunk. A segítség is nagyon eltérő lesz a különböző esetekben. Van, aki tovább tud tanulni, szakmát tanul és be tud integrálódni a munka világába a segítségünkhöz, van, akinek egész életében segítségre lesz szüksége, de így is lehet békében önmagával és a körülötte levő világgal.

Ezek a tevékenységek mind pénzt igényelnek, szakembereket, különleges eszközöket, a meglevő épületek speciális átalakítását. A ferences rend mindig is kolduló rend volt, vagyis a hívek adományára támaszkodott. Ma is ezt tesszük, bár a modern kor szervezeti formáiban. A Ferences Alapítvány segítségével gyűjtünk pénzádományokat a különböző nagy fejlesztésekre.

A ferences plébániák mellett működő Kilitő, Ferences Mentálhigiénés és Lelkigondozói Szolgálat működése során kiderült, hogy egyre nagyobb az igény a lelkipozásra és egyre többen szorulnak szakmai segítségre. Ez is egy olyan terület, ahol fel tudjuk hívni a figyelmet a növekvő problémára és testvéri szeretettel oda tudunk állni azok mellé, akik ezt tőlünk kérik. Varga Kapisztrán OFM atya, aki a problémát jól ismeri azt nyilatkozta „a mentális betegségek jelentik az emberiség életében a fő betegségcsoportot, okot. Igazából, ez korunk leprája.” Úgy gondoljuk, hogy akkor a mai ferencesnek oda kell tudni fordulni ezekhez az emberekhez.

Miközben a rend 800 éves fennállását ünnepli és megadja a módját az ünneplésnek a 3 éves ünnepségsorozattal, egyszerre számot vet a megtett útról és keresi a jelen korban a működés formáit és lehetőségeit. Elsősorban érzékenyen reagál a rendet körülvevő emberek problémáira és keresi a megoldásokat a gyakorlati életben. Ezeket próbáltuk kicsit felvillantani ebben a cikkben. T

Formanek Tamás, Keller Márkus

A KOLOSTOR ÚJ LAKÓI

FR. KISS EFRÉM OFM

1996-ban születtem Hatvanban. Ifjúkorom óta szoros kötelékek fűztek a gyöngyösi és a szentkúti ferences testvérekhez. Kiss Szaléz és Kriszten Rafael ferences vértanúk élete által és természetesen az imádságnak köszönhetően felismertette velem az JÓ Isten, hogy a szerzetesi és papi létformára hív el, hív meg. Így közvetlenül érettségi után, 2015-ben léptem be a Kisebb Testvérek Rendjébe. Jelöltként Margit körútján kezdtem a megszentelt életet, majd Szécsényben voltam novícius. 2017 szeptemberétől pedig – kisebb megszakításokkal – Budapesten, Pasaréten laktam, ott élve végeztem el egyetemi tanulmányaimat.

Növendék éveim során a gyakorlati év keretében volt szerencsém Assisiben, Porziuncolában tölteni kicsivel több mint fél évet. A Covid első hulláma idején voltam kint, s bár e világvárvány okán a számos korlátozottság igencsak leszűkítette kint létem lehetőségeit, mégis a Béke Városának sajátos miliője, a Szent átható jelenléte kitapintható volt számomra. Ezen hónapokban a nyelvtanuláson túl, rendem nemzetköziségébe kóstolhattam bele. S az Úr még azt a kegyelmet is megadta, hogy fizikai gyengeség, betegség folytán a ferenci fraternitást is megélhettem. Hazatérve, 2021-ben, Pasaréten Atanáz és Paszkál testvérekkel együtt köteleztem el magam – mint Kisebb Testvér – örök életre a Szentháromság dicséretére és dicsősségére. Teológiai tanulmányaimat a Sapientián végeztem. 2023-ban szereztem meg a teológiai diplomát, s ugyancsak ezen év június 03-án Esztergomban szenteltek diakónussá. Első dispozióim Pasarétre szolt, mivel hittanár-nevelőtanár mesterképzésem még hátra volt, illetve az Emberi Méltóság Védelmében folytatott interdiszciplináris tanulmányomat nem sokkal ezelőtt kezdtem meg. Rendkívüli tapasztalat, istenélmény volt a diakónus szentelése, s a diakónusként való lelkipásztori gyakorlati évem. A plébánián házas csoportok ferences vezetőjeként, a katekumenek katekétájaként szolgáltam, valamint a homiléta életfomájába tanultam bele. Erősen kötődöm Mátraverebély-Szentkúthoz. Nagyboldogasszony ünnepén minden évben elzarándokoltunk a kegyhelyre a családommal. Máig lenyűgöz a hely sajátos szentsége. A papszenteléssel kapcsolatban, ez év során vettem fel Berhidai Piusz tartományfőnök atyának, mint lehetséges helyszínét, és ő azonnal igent mondott rá. 2024 június 15-én kedves jó testvéremmel és barátommal, Paszkál testvérrrel együtt Berta Tibor püspök atya szentelt áldozópappá. Szentelési meghívómon János evangéliumából vett idézet volt olvasható: „Értük szenteltem magam, hogy ők is megszentelődjenek az igazságban” (Jn 17,19). Ez egy nagyon erős mondat, kifejezetten Jézus személyéhez, identitásához kötődik, hiszen a kereszthalála előtti utolsó nagy imádság tartalmazza. Az Úr imádkozik a tanítványaiért, az apostolokért, minden emberért, aki mer bízni és



hinni a személyében. Ez a jézusi mondat így folytatódik bennem: az igazság pedig az, hogy Isten úgy szerette a világot, hogy önmagát adta érte egyszülött Fiában. Éppen ennek az igazságnak a keresésében, ennek az igazságnak való odaszentelésben látom az életem értelmét, a Jóisten által támogatott és az ő hívására válaszul elfogadott küldetésemet.

Máskülönben az igazság keresése több síkon jelen van az életemben. Nem neotomista értelemben gondolok itt az igazságra, hanem egészen Szent Ferenci – eszmetörténetileg Szent Ágostonhoz köthető – valóságában, ami azt jelenti számomra, hogy a teljes akarattal annak az igazságnak szenteltem az életemet, hogy Isten mértéket nem ismerő módon, azaz végtelenül szeret. Ő maga a Szeretet! Ennél fogva sem a szeretet, sem az igazság valójában nem absztrakt fogalom, hanem élő személy! Akivel életközösségre léptem anno az örökfogadalomban, s most, az áldozópapságban pedig létformámban töreksem hasonlóná válni hozzá. Ezen evangéliumi perikópa egyébként még a ferences életutam elején talált meg, és azóta él bennem elevenen. Személyre szabott küldetésemnek tekintem ezt a szerzetesi és papi hivatásomon belül is. Napjainkban nehéz az objektív igazságot képviselni, olykor még az Egyházban is: számtalan teológiai vélemény létezik és olykor merünk is engedni az elbizonytalanodásnak. Számomra azonban ez a jézusi mondat azt üzeni, hogy létezik objektív igazság. Ráadásul élő személy, aki egészen hasonló hozzám, mégis végtelenül több. A vele való együttlét, az ő folyamatos megismerése a teljességet adja számomra és úgy tapasztalom, ennek a felismert igazságnak a másokkal való megosztása az Úr személyesen hozzám intézett kérése papságomban. Szakdolgozatomat filozófiai antropológiából írtam, egy kortárs gondolkodó, René Girard mimetikus elméletét alkalmaztam az Eucharisztia teológiájára. Határterülete ez a filozófiai antropológiának, a szentségtannak és a fundamentális teológiának. Megvallom, nagy hatást tett rám a filozófiával való találkozás, erősebben megfogott, mint a bibliikum vagy a dogmatika. A girard-i mimetikus elmélet egy olvasószemináriumon talált meg. *A látám a sátánt, mint villámlást lehullani az égből* című művet vettük végig.



Az első hónapokban nagy ellenállást váltott ki belőlem a találkozás ezekkel a szövegekkel. Nem értettem, mi szükség van arra, hogy úgy foglalkozzunk krisztológiával, szotériológiával, hogy egy magát filozófusnak sem mondó kulturteoretikus, irodalomtörténész gondolataiban mélyedünk el, aki olykor-olykor át is lépi a tudományágak közötti szigorú határokat. De erőt vettem magamon, elfogadtam szellemi tehetetlenségemet, és máshogyan közelítettem Girard-hoz. Elsőre az lepett meg, hogy bár nem az általam már jól ismert teológiai nyelvezettel, mégis ugyanarról beszél, mint a teológia, s így szövegekpuszai hasznos eszközzé válhatnak az igazság közvetítésére. Arra, hogy azokkal az emberekkel is szót értsünk, akiket az egyházas nyelvezet eltántorít, megzavar, megrémít. René Girard a fejlődés-lélektan eredményeire alapoz, amennyiben arra fókuszál, hogy az ember utánczó (mimetikus) lény, és e nélkül nem tud önmagává válni. Másrészt rámutat arra, hogy a mimézis a történelemben úgy mutatkozik meg, hogy sajnos nem szolgálja az egyén és a közösség fejlődését. Hiszen rivalizáláshoz, társadalmi konfliktusokhoz vezet, amelyet csak a bűnbak feloldozása szüntethet meg. Az elmélet szerint a vágyainkat mindig egy közvetítőtől vesszük át. A társadalmi konfliktusokról szólva – irodalomtudományi elemzések és a szentíráselemzés nyomán – felmutatja, hogy a társadalom egysége a mimetikus utánczás révén kialakult konfliktusok erőszakos megoldásából születik meg. De valójában az így megszületett béke nem béke! Az emberi közösségben a mindenki mindenki ellen állapotában a bűnbak feloldozása mutatkozik egyedül alkalmasnak arra, hogy a kiala-

kult konfliktus megszűnjék. Bűnbak pedig bárkiből lehet, a koldustól a királyig bezárólag. Girard az elméletét a Szentírásra alkalmazva Krisztus keresztdozatára vonatkoztatva ismeri fel, hogy az Úr az első, teljesen ártatlan bűnbak, aki tudatosan teszi áldozattá magát, hogy az emberiséget becsapó, a konfliktusokat látszólag megoldó metódust leleplezze, és azt az utat állítsa a helyébe, ami az evangélium, a nyolc boldogság útja. René Girard keresztény gondolkodóként, szigorúan antropológiai-filozófiai módszertannal elemzi a kereszténység és az Egyház válaszát az erőszakra. Munkássága demisztifikálja a mitológiákat. A kinyilatkoztatás által leleplezi le a bűnbakmechanizmust. Elméletével az emberi lét alapkérdéseire keres és ad választ. Az elmúlt időszakban kifejezetten gyermekvédelemmel foglalkoztam, de az Emberi Méltóság Védelmének tágabb horizontján. Az Emberi Méltóság Védelem a Girard-i filozófiai antropológiával találkozik bennem, s kölcsönösen termékenyen hatja át egymást. S e kettő összekapcsolódása segít, hogy ne csak szükségszerű szolgálatként, hanem személyes ügynek tekintsem e realitást. Mint a provincia EMV Bizottságának vezetője eddig prevenció-intervenció területén tevékenykedtem iskoláink vonatkozásában. A tervek szerint a jövőben a szociális intézményeinkben, a plébániákon és a szerzetesközösségeinkben is e kultúra és szemléletmód meghonosításán törekszem fáradozni. A provinciális atya emellett, augusztustól, mint provinciális titkár, a tartományfőnökségi munkák végzésében is számít rám, illetve papként a Margit körüli plébánián folytatom a szolgálatomat. †

FR. BAGYINSZKI ÁGOSTON OFM

• **Örömmel és izgalommal tölt el, hogy idén augusztustól az Országúti Plébániához kapcsolódom, és a következő időszakban Önökkel együtt élhetem meg a hitemet. Ebben az összefüggésben szeretnék röviden bemutatkozni, hogy képet alkothassanak rólam és az útról, amelyen eddig jártam.**

Tavaly Pasaréten ünnepeltem a 25. papi jubileumomat. Az ezüstmisém különleges ajándéka volt, hogy „évgyűrszerűen” minden korábbi szolgálati helyemről jelen voltak jó ismerősök, barátok, akik szeretettel vettek körül. Most csak néhányat említve ezek közül elnagyolt időrendben: Szeged, Róma, Ferenciek tere, New York, Washington DC, Pasarét. Az évforduló lehetőséget adott a visszatekintésre, Szent Ferenc szavai azóta is gyakran eszembe jutnak: „Az a jó szerzetes, akinek a lelke mélyén ott van a játékoság derűje, és akinek van humorérzéke saját nyomorúságaihoz.” Számomra a szerzetesi hivatás legnagyobb ajándéka ez az istengyermeki egyszerűség, amely a hétköznapi persze találkozik élethelyzeteink bonyolultságaival. Szerzetesként, teológusként és tanárként hármasságban élek. E hármasság nehéz szétválasztani, mert mindegyik az Istenbe vetett hitemből fakad, és szerves részei annak, ahogy gondolkodom. A hitem inspirálja a gondolataimat Isten jelenlétéről az életben, és igyekszem ezt továbbadni másoknak is. Számomra a teológia az istenkeresés ösvénye, amely Rómában töltött éveim alatt vált különösen meghatározóvá. Ott élő kapcsolatba kerültem a Gergely Egyetem teológiai műhelyével, amely gazdagította és formálta a gondolkodásomat. A figyelem és az idő kezelése szintén központi szerepet játszik szerzetesi életben. Az időt Istennel való kapcsolatunk terévé kell alakítanunk, ahol minden pillanatban megszólíthatóak vagyunk az Ő számára. Ez a mély dialogikus figyelem és jelenlét az, ami átszínezi minden-

napjaimat, és amellyel igyekszem minden feladatomban jelen lenni. Kezdeti fizikusi tanulmányaim is hatással voltak arra, ahogy a teológiához viszonyulok. A természet „játékszabályainak” megismerése és a teremtett világ iránti csodálat áthajlik az imádságba és az Isten iránti tiszteletbe. A tudomány és a hit számomra nem ellentétek, hanem kiegészítik egymást, és mindkettő elmélyíti az istenkeresés élményét. A teológiai ismeretelmélet területe különösen érdekel, és ez az érdeklődés szorosan összefügg a „keresztény hit logikájára” való rácsodálkozással a vallási sokféleség és a természettudományokkal való kapcsolat összefüggésében. Ebben a vonatkozásban az elmúlt évben a Debreceni és a Szegedi Egyetemen is voltam vendégelőadó, és most egy pécsi vendégoktatói meghívás is folyamatban van. A teológia és a természettudományok iránti szenvedélyem, amely ELTÉ-s kurzusok vezetésében is alakot ölt, kiegészítik egymást, és a kettő együttesen még jobban elmélyíti az istenkeresés élményét. A hitéleti érdeklődésem mellett a vallástudományi kitekintésem gyümölcse, hogy a Sapientia SzHF idén októbertől – az országban először – egy éves vallásismereti szakirányú továbbképzést indít, amely képzésre szeptember közepéig még lehet jelentkezni. Buzdításképp idefűzném Szerb Antal máig érvényes megállapítását: „Hogy mit kellene csinálnod? Hát lehet ezt kérdezni? Foglalkozz vallástörténettel. Hidd el, az ma a legaktuálisabb tudomány.” (Szerb, A.: Utas és Holdvilág) Szerzetestanári pályafutásom során mindig arra törekedtem, hogy diákjaimnak átadjam a csodálkozás és az istenkeresés szenvedélyét. Az egyházi teológia nem más, mint az istenélmény közösségi megtapasztalása, valamint megosztása a ránk bízottakkal. E bemutatkozóm végén álljon itt a távlatos papi jelmondatom Szent Ferentől idézve: „Mert sok dolog szentté lesz Isten igéje által, és az Eucharisztia is Krisztus igéinek erejével jön létre.” (LRend 37) †



„Seregek Ura!... **Boldog az ember, akinek ereje benned gyökerezik, s akinek szíve zarándokútra készül.**” (84/83. Zsoltár)

ZARÁNDOKÚTON...

• **Plébániánk közösségei az elmúlt hónapokban – követve a zsoltairos szavait – sokan és sokfelé indultak zarándokútra. Az alábbiakban e zarándoklatokról készített színes beszámolókat olvashatják...**

MEDJUGORJE (2024.04.26. – 05.01.)

Halasy Ritáék érdeklődése keltette életre a 24 fős zarándokutat Medjugorjébe. Achilles atya szervezésében és vezetésével egy utazás előtti megbeszélős-ismerkedős találkozást követően, április végén már nem idegenekként indultunk útnak. Végtelenül hálás vagyok, hogy a kamasz lányommal én is a zarándokok között lehettem.

Néhány fiatal is velünk tartott, így a kisiskolástól a 70-es korosztályig, együtt alkottunk egy színes zarándokcsoportot.

Persze amikor erős az isteni hívás, akkor az ördög sem alszik. Így történhetett, hogy a bosnyák határon Biczi Ferit visszafordították, mert lejárt a személyije, én pedig olyan biztonságosan eltettem az első autópálya kártyát, hogy az csak a műszerfal teljes szétszedésével kerülhet elő ímét. Végül legyőztünk minden akadályt, és két nap buszozás után még Feri is csatlakozott hozzánk.

A zarándoklat során Achilles atya és Wildner Dénes sokat mesélt Medjugorje történetéről.

1981. június 24-én és 25-én a Crnica hegyen, melyet Podbrdonak, Jelenések hegyének neveznek, a Szűzanya megjelent néhány gyereknek. A mai napig üzeneteket bíz rájuk, Medjugorje pedig azóta zarándokok százezreit vonzza. A településnek egészen különleges kisugárzása, atmoszférája van és nem a látatok miatt, hanem a Szűzanya érezhető jelenlététől.

Az érkezésünk utáni első napon a Kravica-vízeséshez kirándultunk. Gyönyörű nyári időben csodálhattuk meg természeti szépségét, pihentünk, kávéztunk, fotózkodtunk, de az esti imádságra és szentmisére visszatértünk Medjugorjébe. Minden délután öt órától rózsafüzért imádkoztunk – a világ minden tájáról érkezett – több ezer zarándokkal együtt, majd hattól szentmisén vettünk részt és utána még legalább egy órán át tartott a szentérimádás, vagy vezetett ima és éneklés a szabadtéri oltár körüli hatalmas téren. Először kicsit meglepődünk, hogy minden este háromórás ima-mise lesz a program, de igazán felemelő volt és még a gyerekek is jól „bírták”. A magyar nyelvre fordítást rádión keresztül hallgathattuk, de enélkül is jó volt ott lenni, és a zarándok tömeg tagjaként bekapcsolódni az imába. Elképesztő volt látni a rengeteg hívó embert és pünkösdi élmény volt együtt imádkozni sok-sok különböző nyelven az Üdvözlégy Máriát. Estéknél a kegytemplom előtti kivilágított téren is

zarándokok imádkoztak, énekeltek. Egyik este szerzetesnővérek vidám csoportjához csatlakoztunk, akik a templom lépcsőjén ülve gitárral és énekekkel dicsőítették Égi Édesanyánkat. Igazi fesztivál-hangulat uralkodott, mely hittel és bizalommal átítatva.

Természetesen mi is felmentünk a Podbrdo-ra, ami a közel 30 fokos melegben nem volt kis teljesítmény. Közben a rózsafüzért imádkoztuk közösen, és a szívünkben a családtagjainkat, betegeinket, és az imát kérő otthonmaradtakat vittük fel a jelenés hegyére, Mária elé. Feljárnaként többen – fiataljaink is –, meztláb tették meg ezt az utat a nagy kövekkel teli talajon. A hegy tetején lévő Szűzanya szoborhoz érve aztán a rengeteg zarándok elcsendesedve imádkozik, elmélkedik. Innen gyönyörű kilátás nyílik a településre és a Krizsevácra, azaz a Kereszt-hegyre, aminek csúcsán egy – az első világháború előtt állított – monumentális kereszt magasodik.

Ide a következő napon zarándokoltunk. Még nehezebb terep és hosszabb út volt, mint a Podbrdo. Ez a magasságért is nevezetes, mert a zord sziklái között régi, szép keresztutat rejt. Stációról stációra meg-megállva, imádkozva, elmélkedve és testileg-lelkileg megpihelve, nagy köveken kapaszkodtunk föl a hegyre. Végtelen öröm volt, hogy a gyerekek is bekapcsolódtak és lelkesen olvastak fel egy-egy elmélkedést a keresztút állomásainál, figyeltek a nehezebben mozgó idősekre, segítettek nekik és olyan nyílt, őszinte beszélgetések folytak, ami igazi közösséggé kovácsolt össze minket. Itt is megkaptuk a kegyelmet és mindannyian – az idősebbek is – épségben fel- és lejutottunk.

Korábban már említettem, hogy mindenfelől utaznak ide zarándokok, de amikor Indiából és Curacao szigetéről érkező csoporttal találkoztunk, tudatosult bennem, hogy ez a csodákkal teli hely valóban az egész világ keresztényeit hívja.

Aznap, késő este, sötétben, néhányan újra felmentünk Máriához a Podbrdo-ra. Maga volt a csoda! Bár még ilyenkor is sokan látogatják, mégis végtelen nyugalom áradt és igazán bensőségesen tudtunk imádkozni. Láttuk fentről a kivilágított Medjugorjét és a Krizsevác csúcsán lévő nagy keresztet, s ezúttal három csillag világított fölötte. Mint a Szentháromság – futott át agyamon a gondolat!

Ottlétünk alatt ellátogattunk a Cenacolo közösséghez is, ahol a szeretet, az imádság és a munka erejével segítenek a szenvedélybetegségtől szabadulni akaróknak. Két tanúságtételt hallgattunk: egy huszonéves és egy negyvenes férfi mesélt megrendítő őszinteséggel az életéről, alkohol- és kábítószerfüggőségükről és a gyógyulás nehéz, de kegyelmekben gazdag útjáról.

Medjugorje olyan hely, ahol az ember élete gyökeresen megváltozhat. Így történt ez egy kanadai házaspárral is, akik megtérésük óta itt élnek, és a „kastély”-ban, amit a korábbi életükben felhalmozott vagyonból építettek, szívesen látnak minden papot és zarándokot. Nancy finom süteményekkel fogadott minket, Patrick pedig vidám történetekkel átszöve mesélte el megtérése történetét.

A hazautazás előtti napon megcsodáltuk Mostart és a boszniai háborúban lerombolt, majd újjáépített híres



Öreg hidat. Onnan Široki Brijegbe utaztunk tovább, ahol megemlékeztünk arról a 30 ferences szerzetestől és papról, akiket kommunista partizánok gyilkoltak meg itt 1945-ben. Achilles atya elmesélte a hely történetét: a török megszállás idején, 1846-ban a hercegovinai ferencesek elkezdtek a ma is megcsodálható, Nagyboldogasszonynak ajánlott templom építését, mellé kolostort és oktatási intézményt létesítettek, s az évek során fiatalok ezreit tanították és nevelték a katolikus hitben. Ezt akarta megsemmisíteni az istentagadó kommunista uralom. De a templom, a rendház és az iskola ma is működik, és – ahogy az egyik fiatal novícius vértanúságának történetéből megtudtuk – új ferences papi hivatás és számos megtérés is született mártírhálaluk és példájuk által.

Az utolsó napon, korán reggelre kaptunk misézési lehetőséget a kegytemplomban. A „saját”, magyar misénk után és a szokásos bőséges reggelit követően útra keltünk. Hazafelé még tettünk egy kis kitérőt a tengerhez, ami még inkább megerősítette Isten végtelen teremtő erejébe vetett hitemet.

Mi nem láttunk Medjugorjében jelenést, nem is ilyen szándékkal indultunk oda. De igazán mélyen és olyan közelségben éreztük a Szűzanya jelenlétét, hogy a szívünkben, lelkünkben valóban megtörtént a csoda. Soha előtte nem éreztem magam ilyen közel Máriához, mint ott, és korábban sosem tapasztalt bizonyossággal éreztem, hogy valóban meghallgatásra találnak az imáink.

Hálás vagyok, hogy részese lehettem ennek a csodás zarándoklatnak! **T**

Molnár Enikő

PÜNKÖSDI FERENCES FÉRFIGARÁNDOKLAT SZÉCSÉNY – MÁTRAVÉREBÉLY-SZENTKÚT

(2024.05.17. – 05.18.)

Már-már hagyomány, hogy plébániánk évről évre csatlakozik az évszázados múltra visszatekintő szécsényi pünkösdi zarándoklatához, amely Szécsényből Mátraverebély-Szentkútra tart, és másnap ugyanazon útvonalon vissza a szécsényi ferences templomba.

Pünkösdi Ferences Férfizarándoklat. Mindhárom szónak fontos üzenete van. Mit is takar e három szó? Pünkösdi: A Szentlélek kiáradása, az Egyház születésének napja – ennek kegyelmét éljük meg zarándokként pünkösdi vigíliáján és a vasárnapi szentmisén, a Szűzanya kegyhelyén, ahol teljes búcsút nyerhetünk önmagunk, vagy valamely elhunytunk számára.

Ferences: Szent Ferenc atyánk is gyalogosan rötta életnek poros útjait, Krisztus örömét hirdelve, ahogy erről Celanói Tamás is beszámol: „(...) különböző, részben nagyon messze eső tartományokat járt be, hogy a benne lakozó készséges, alázatos és lángoló buzgóságú lélek készletére mindenütt Isten igéjének a magvait hintegesse. (...) naponkint négy-öt falut, illetve várost is bejárt, mindenütt serényen hirdette az Isten országát (...)” (Celanói Tamás: Szent Ferenc első életrajza, 2. könyv, 4. fejezet, 97.) A ferenceség tehát szorosán összekapcsolódik a zarándoklással.

Férfizarándoklat: Különleges ereje van annak, amikor férfiak, fiúk 100-110 fős csapata együtt imádkozik és énekel – ezt többször megtapasztalhattuk. Mindenkinek vannak felajánlásai; családjáért, hozzátartozóiért, életének eseményeiért vagy pedig hálaadásként járja végig a zarándoklatot idős és fiatal egyaránt. A közösen megélt zarándoklat egymást erősítő kegyelme érezhetően jelen van. Az is nagyon szép esemény, amikor pünkösöd vasárnapjának estéjén sok feleség és gyermek várja Szécsényben a visszatérő férfiakat és együtt térnek be a templomba hálát adni.



Idén, május 17-én indult útnak 10 fős kis csapatunk Zalán atya áldásával, hogy másnap hajnalban csatlakozzon a zarándoklathoz, képviselvén a Margit körútiakat.

Induláskor Mária segítségét kértük: „Mária Szűz Anyánk, hozzád indulunk, legyen kedves neked zarándoklatunk. Te kísérelj el szent utunkban, hogy megjárhassuk boldogan.”



A zarándoklat a test imája is. A sokféle helyről érkező és sokféle foglalkozású zarándok (pl. kamionsofőr, mentős, képviselő, gazdasági szakember, orvos sőt senior maratonista is!), valamiképp mindannyian az ima és az elszánás testi módját valósítják meg. Az út során Benjamin testvér osztotta meg gondolatait a zarándoklás mibenlétéről. Menet közben énekelve, litániákat és rózsafüzért imádkozva értünk el Szentkútig, ahol az esti szentmisén adtunk hálát a szerencsés megérkezésért, a zarándoklat első napjáért. Jól esett a szécsényi asszonyok gondoskodása a finom gulyásleves formájában. Másnap a 9 órás szentmisén vetünk részt, az oltárt körbeállva, majd a szertartás után 11 órakor indultunk vissza Szécsény felé. Menet közben jó kis beszélgetések alakultak ki, és Magyargécen a helyi asszonyok gondoskodó szeretete fogadott most is, az általuk készített finom falatok nagyon jól estek a fáradt társaságnak! Estére pedig jó volt megérkezni a ferencesek templomába, és közösen hálát adni Istennek ezért a felejthetetlen két napért!



A zarándoklatra induló ember számára is érvényesek Korzenszky Richárd bencés szerzetes szavai: „Az ember élete zarándokút, amelyen előbb-utóbb el kell jutnia abba az állapotba, amikor képes megkülönböztetni a lényegest és a lényegtelen, függetlenül tudja magát a fölösleges zajoktól.”

Tömör Pál

„MINDEN ÚT RÓMÁBA VEZET” 2023.10.19-24.

Az ősi mondás, amely Rómának a világ középpontjaként betöltött szerepére utal, a Római Birodalom idején azt fejezte ki, hogy minden főút Rómában a birodalom központjába és a hatalom székhelyére vezetett. Huszonhatfős plébániai csoportunkkal is ide indultunk, ha nem is földi, hanem légi úton, hogy öt napra a kereszténység gyökereire és ősi emlékeire csodálkozzunk rá a katolikus egyház középpontjában, hogy itt imádkozzunk, kérjük a kegyelem kiadását egyházunkra, hazánkra, plébániánkra, családjainkra és magunkra.



Szállásunk a frissen felújított zarándokházban, a Villa Mater Redemptorisban volt, ahol a még itt szolgáló három nővér nagy szeretettel fogadott minket. A házat az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek alapították és építették, akik a kommunizmus elől menekültek el hazánkból és rendi előjáróiktól azt a feladatot kapták, hogy hozzanak létre egy központot, ahonnan a nővérek tarthatják a kapcsolatot a szabad világban működő, külföldre menekült magyar nővérekkel. Létrejöttét a nővérek áldozatos munkája tette lehetővé, és évtizedek során –, ahogy most mi is, – sok magyar zarándok talált itt befogadásra, szállásra, baráti vendégszeretetre.



Napi célpontjaink és útvonalunk kiválasztásában Falvay Dénes és Mónika volt segítségünkre, hogy egyre teljesebben érkezzünk meg utunk lelki csúcspontjához, az Anyaszentegyház szívébe. Egy-egy helyszínen megismertük az épület, a hely történetét, jelentőségét, a vértanúk és szentek élettörténetét, hitét és tanúságtételét. Rácsodálkoztunk a történelem és az egyháztörténelem eseményeire, az évezredek nyomaira és megcsodáltuk az építészeti és művészeti remekeket, de mindig időt szakítottunk az imádságra is.



Római utunk a Lateráni bazilikában, egyházunk és a pápa fő székesegyházában indult, melyet Nagy Konstantin császár építtetett a Lateránus család palotája helyén (313), és I. Szilveszter pápa szentelt fel 324-ben. A főhomlokzat felirata hirdeti: „A város és a földkerekség minden templomának anyja”.

A közelben, az út túloldalán áll a Szent Lépcső, amelyet Szent Ilona, Nagy Konstantin édesanyja hozatott el a Szentföldről a Pontius Pilátus palotájából, Antonius Fellegvárának romjaiból. A 28 márvány lépcsőfokot ma faburkolat védi, csak térdelve, imádkozva lehet rajta felmenni: ezen a lépcsőn vezették a töviskoszorús, megostorozott és megcsúfolt Jézust Poncius Pilátus ítélőszéke elé, miközben vércseppjei hullottak a lépcső hófehér kővezetére.

Utunk következő állomása a Santa Croce in Gerusalemme, a Jeruzsálemi Szent Kereszt temploma volt, ahol számos ősi ereklyét őriznek: a Szent Kereszt három darabját, két szeget, a keresztre erősített feliratot, és két tövist Krisztus koszorújából.



Betértünk a *Santa Maria Maggiore bazilikába* is – a Szűz Mária tiszteletére emelt valamennyi római templom közül ez a legnagyobb és a legragyogóbb. A főoltár „méhe” büszkén hordozza azt a jászoldarabot, mint legfőbb ereklyéjét, amit a hagyomány szerint Betlehemből hoztak ide, mint Jézus egykori bölcsőjét. A bazilika egy kis Betlehem Rómában. A 6. századból eredő ősi kegykép a Szent Szűz vonásait is őrzi: *Mária Salus Populi Romani, Róma Népeinek Üdvössége*. Ferenc pápa – Szent II. János Pál pápát is követve – itt, az ikon előtt imádkozik külföldi útjai előtt és után.

A közeli *Chiesa di Santa Prassede bazilikát* 820 körül építette I. Paszkál pápa Szent Pudenziana húga, Prassede 2. században szentéllé alakított háza helyén. A legenda szerint Prassede 2300 keresztény mártír hamvait temetette el itt.

Másnap a *Priscilla katakombát* látogattuk meg elsőként. Róma egyik legősibb katakombája a város északi részén helyezkedik el. Legfelső szintjén keresztény temető van, alatta önálló sírok, legalul 3-4. századi folyosórendszer húzódik. Nevét a földterület egykori ókori tulajdonosáról, egy gazdag római hölgyről, Priscilláról kapta. A tizenhárom kilométer hosszú alagútrendszer egyike Róma számos katakombájának, mégis a „királynő” címet viseli az itt eltemetett számos mártír és püspök miatt. Itt találjuk a legrégebb, 3. századi Mária-ábrázolást is.

Miután bejártuk a *Piazza Navona* és a *Campo Fiori* étellel és történelmmel, műemlékekkel teli tereit, átsétálunk a Tiberisz folyó feletti hídon a *Trasteverére (Tiberis-en túli kerület)*. Ez Róma belvárosának a bohém, szegény része volt a múltban, mára kifejezetten divatos kerülete, hangulatos utcácskákkal, terekkel, rengeteg étteremmel, szórakozóhellyel. Több fontos, középkori templom található itt, pl. a *Santa Maria in Trastevere*, valamint az ókori eredetű *Santa Cecilia* templom. Ide beszéltek meg a Rómában a ferences egyetemen tanító Ottó atyával találkozónkat. Vezetésével San Francesco a Ripa ferences templomához érkeztünk, amely a zarándokház helyén épült, ahol Assisi Szent Ferenc is lakott 1201-ben, és még négyszer szállt meg római útjai során 1209 és 1223 között.

Estére a *Santo Stefano Rotondo* templomhoz érkeztünk, amely Szent István vértanú tiszteletére épült és a „*magyarok római nemzeti temploma*”, Mindszenty József bíboros címtemploma. Szerény maradványai Róma egykor egyik legdíszesebb templomának, az Örök Templomnak romjait őrzik. Egyik oldalkápolnája Szent István királyunk tiszteletére van szentelve, és már a középkorban is állandó volt itt a magyar jelenlét. Itt ünnepi, magyar nyelvű szentmisén vettünk részt László János, temesvári származású pápai gyóntató halálának 500. évfordulója alkalmából, melynek főcelebránsa Kovács Gergely gyulafehérvári érsek volt, és amelyen a Rómában szolgáló vagy tanuló magyar papok is szép számmal jelen voltak.

Vasárnap a reggeli szentmise után az első századi pogány szentély alapokra a 4-5. században épült *Szent Kelemen bazilikát* látogattuk meg, majd a Colosseum és a Forum Romanum romjait tekintettük meg. Délben a *San Pietro in Vincoli* templomot néztük meg: a hagyomány szerint ezen a helyen folyt le Péter pere, s az akkori bírósági épület



adta a templom alapjait. A templom kiemelkedő értéke Michelangelo Mózes szobra, amelyet a művésztől II. Gyula pápa a saját síremlékéhez 1505-ben rendelt meg. Mózes arcán és izmaiban ott feszül a fergeteges düh, amiért népe megtagadta az Urat, és a bálványiszor és az aranyborjú között táncolt. Fején a törvényt látó és népét féltő lélek és indulat tüzének lángnyelvei mint szarv, karja pedig feszül, mintha éppen népe közé készülőne hajítani a törvény súlyos kötábláját.

Következő állomásunk Szent Péter és Szent Pál börtöne, a Carcere Mamertino, a Mamertinus börtön volt a Capitolium hátoldalán. A templom a korábbi San Pietro in Carcere templom helyére épült, mely egy börtön-barlang fölött állt. Itt őrizték az ellenséges vezéreket és Szt. Péter és Pál apostolokat is kivégzésük előtt. Rövid imádságos látogatást tettünk a *Basilica di Santa Maria in Aracoeli* ferences templomban is.

Kihagyhatatlan volt a *Basilica di San Paolo fuori le mura, a Falakon kívüli Szent Pál bazilika* impozáns bizánci épülete, a négy római pápai bazilika egyike. A Pál apostol sírja fölé épült székesegyház csodálatos XIII. századi apszismozaikot, egyedülálló pápai mozaik arcképcsarnokot és a város egyik legszebb kerengőjét rejt, Róma második legnagyobb bazilikája. A Szent Pál apátság bencés szerzetesei évszázadok óta őrzik Pál apostol sírját, a kolostorkertben pedig a Bibliában is említett gyógynövényeket és fákat termesztik.

Utolsó teljes napunkon érkeztünk el a *Szent Péter bazilikához*. A *Vatikáni Múzeumot* magyar vezetéssel volt módunk megtekinteni: ez ad otthont a világ egyik legnagyobb művészeti gyűjteményének, számos reneszánsz mesterműnek, ókori egyiptomi és római műkincseknek. A palotában több száz szoba, galéria és kápolna van, köztük a Sixtus-kápolna, a pápák magánkápolnája, ahol a konklávékat, a bíborosok pápaválasztó tanácskozásait is tartják.

A *Szent Péter Bazilika* a világ egyik legikonikusabb és legjelentősebb keresztény helye, aminek megismeréséhez talán egy hét sem lenne elég. Elbűvölő volt Michelangelo Piétája, Szent Péter széke, a kupola, a baldachin, a méretek, az oszlopok, az üvegablak... „*Hol Szent Péter sírba téve és Rómának dobog szíve...*” – a szentségi kápolnában eltöltött csendes idő és a Szent Péter sírjánál való imádság megerősítő volt. A sír felett méteres betűkkel olvasható: „*Te Péter*



vagy, és én erre a sziklára építem Egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta” (Mt 16,18).

Másnap reggel a bazilika altemplomában, a *Magyarok Nagyasszonya kápolnában* vettünk részt szentmisén. A főoltárhoz legközelebb eső nemzeti kápolna falait a magyar szentek és boldogok szobrai és domborművei díszítik, meghívva, hogy itt, az egyház szívében hazánkért, magyar nemzetünkért és a békéért imádkozzunk.

A jezsuita főtemplom, az *Il Gesu* barokk csodáinak megtekintése után utunk a Római Magyar Akadémia épületében ért véget, ahol a tetőteraszról Róma fantasztikus panorámáját szemlélhettük, majd egy vidám csoportképpel kerekítettük le zarándoklatunkat. Végül a Pantheon közelében a Della Palma fagyaltozó (százötven féle fagyalt!) tesztelésével búcsúztattuk az örök várost.

Öt nap közös zarándoklás, ámulat és csodálkozás, imádkozás és együttlét, tanulás és beszélgetés – az élmények özöne... Hazafelé nem csak a repülőgép emelt közel az éghez, lelkünkben is szárnyaltunk.

Köszönet a szervezőknek, a résztvevőknek! T

zarándok



„NEMCSAK MAGUNKNAK ÉLNI, HANEM MÁSOKNAK IS HASZNÁRA LENNI”

9 kérdés – 9 válasz a Kilátó Ferences Mentálhigiénés és Lelkigondozói Szolgálatról



MIKOR ÉS MIÉRT JÖTT LÉTRE A KILÁTÓ?

Kerek tíz éve jött létre a Kilátó Ferences Mentálhigiénés és Lelkigondozói Szolgálat, hogy a ferences templomokban, kolostorokban a gyóntatás és lelkivezetés kereteit meghaladó, a lelki egészséget érintő problémákra képzett szakemberekkel szakszerű segítséget nyújtsanak.

MITŐL FERENCES?

A segítség kezdettől jelen volt a ferences gondolkodásban, amit maga Szent Ferenc így fogalmazott meg: „nemcsak magunknak élni, hanem másoknak is hasznára lenni”. Megtérését egy leprás megöleléséhez kötötte, nem csoda hát, hogy első testvérei sokszor kórházakban telepedtek meg, hogy ott segítsék a beteget. Ez a szolgálatkészség ma is élő a rendben, és vonatkozik a lelki egészség problémáival küzdők szolgálatára is. A Kilátó vezetője Varga Kapisztrán OFM.

HOL ÉS MILYEN FORMÁBAN MŰKÖDIK?

A Kilátó alaptevékenysége a mentálhigiénés/lelkigondozói segítő beszélgetés. A magas szintű szakmai felkészültségű és élő istenhívő kollégákkal való találkozáshoz Budapesten

az országúti plébánia és a Pasaréti Közösségi Ház biztosít meghitt teret, Szegeden az alsóvárosi plébánia, Pécssett a ferences szakkollégium, a Collegium Seraphicum. A covid óta online konzultációra is lehetőség van. Ennek révén a munkatársak személyes figyelme és szakértelme elérhetővé válik vidékiek, határon túl élők, ágyhoz kötöttek vagy például szoptatók kismamák számára is.

KIK, MILYEN PROBLÉMÁVAL FORDULHATNAK A KILÁTÓHOZ?

A Kilátó alacsonyküszöbű szolgáltatás, anonim módon, de előzetes bejelentkezéssel vehető igénybe. A fiataloktól a nyugdíjas korosztályig, a családi konfliktusokban őrlődőktől a magányosokig, az Istent keresőktől a kiábrándultakig nagyon széles a segítségért kérők köre.

Évente több mint hatszáz segítő beszélgetést folytat a hét budapesti munkatárs, akiknél a nagy érdeklődés miatt várólisták is kialakulnak. Ennek ellenére igyekezünk a bennünket felkeresőket egy-két héten belül fogadni. E gyorsaságnak azért is nagy a jelentősége, mert a hozzánk forduló jelentős része krízisben van. Ez lehet normatív krízis, mint a felnőtté válás, életközépi, öregedés, lehet eseti krízis, mint a biztos egzisztencia megszűnése, a válás, a (krónikus) betegség vagy a gyász. Minden krízis lehetőség a fejlődésre, de aki benne reked, az tartósan sérül. Ha időben keresünk és kapunk segítséget, nagyobb esély van arra, hogy a tartós sérülés helyett megerősödvé, gazdagodva kerüljünk ki a nehézségekből.

CSAK HÍVÓKET FOGADNAK?

A Kilátó ajtaja mindenki, tehát a nem hívők előtt is nyitva áll. A hit nem képezi kötelezően a beszélgetések részét, de a munkatársak hozzáállásában mindig jelen van.

HOGYAN KERÜLHETÜNK KAPCSOLATBA A SZAKEMBEREKSEL?

A munkatársak beszélgetési ideje és elérhetőségei, valamint fényképes bemutatkozása a Kilátó honlapján található: ferenceskilato.hu.

KIK ÉRHETŐK EL AZ ORSZÁGÚTON?

Az Országúton hárman, Andor Katalin mentálhigiénés szakember, bibliodráma-vezető, Sólyom Beáta lelkigondozó, pár- és családlelkigondozó és Tamás Benedek mentálhigiénés szakember, szemlélődőimacsoport-vezető várják a betérőket.

VANNAK-E CSOPORTOK?

Az Országúton minden ősszel lehet csatlakozni a bibliodráma-csoporthoz is.

KELL-E FIZETNI A BESZÉLGETÉSEKÉRT?

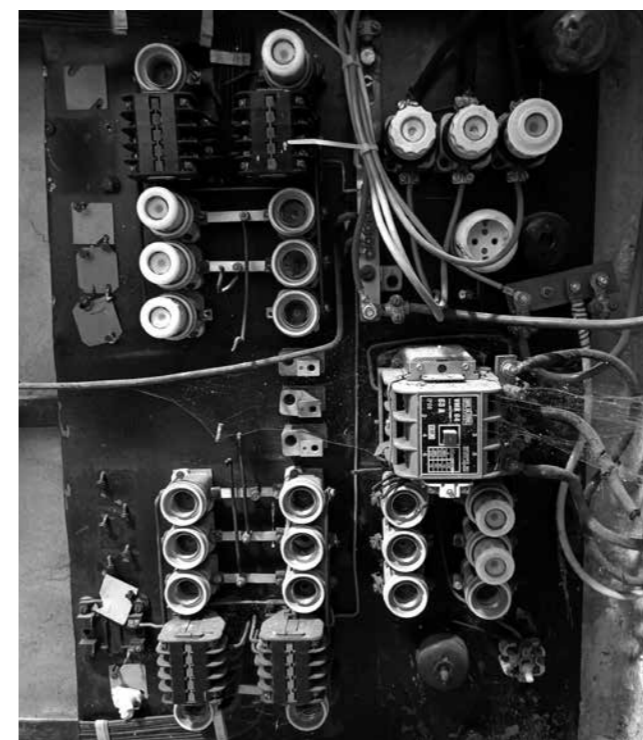
A segítő beszélgetések rászorulók számára ingyenesek, de hogy a munkatársak minimális tiszteletdíját fizetni tudjuk, a rendtartomány kéri a betérőktől, hogy lehetőségükhöz mérten 3000-8000 Ft adománnyal segítsék a Kilátó működését. T

Sólyom Beáta

AKTUÁLIS FELÚJÍTÁSOK A PLÉBÁNIÁN

Ide nagy feladatunk a templom, a plébánia- és a kolostorépület elektromos alapvezetékeinek cseréje és ezzel együtt a rendház és a plébánia összesen 32 mérője helyett 5 mérőhely kialakítása a mai előírások alapján. A munka a tervek engedélyezésénél jár, ezzel párhuzamosan a kivitelezői ajánlatokon dolgozunk.

Emellett, mivel az elektromos kivitelezés miatt a porta és a torony alatti átjáró környékén többfelé kell majd javítani, a további munkákkal is igyekezünk az épületnek erre a földszinti részére koncentrálni. Ezzel idén annyit haladunk majd, amennyit a költségvetésünk az elektromos munkák után megenged.



A belépő és a porta környéki átalakítások tervezése kapcsán több praktikus szempontot igyekezünk összehangolni: jó volna a portásfülke szűk, mélyen lévő ablakát úgy átalakítani, hogy a portás közelebb kerüljön az érkezőkhöz. A plébánia folyosóról a kvadumba való kijutás is elég nehézkes, ezt is szeretnénk akadálymentessé tenni az ajtó és az udvar kijáráthoz eső részének lesüllyesztésével és alacsonyabb lépcsőkkel a belső kert kényelmesebb megközelíthetősége érdekében. A tervezés zajlik, az épület műemlék jellege miatt a készülő terveket a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalnak is jóvá kell majd hagynia. A portásfülkével és a bejárati résszel igyekezünk lehetőség szerint minél gyorsabban haladni, a kvadrum kijáratra kedvező esetben jövőre kerülhet sor.

KISEBB MUNKÁK:

A tornyok aljában, a Margit körútra néz két elég szomorú állapotú ablakunk. Piszkosak, szürkék, üvegük átlátszatlant, pedig mindkettőben van fantázia. Azt tervezzük, hogy a katedrál üvegeket átlátszóra cseréljük és belülről megfelelő világítást adunk nekik. A porta felőli ablak így hirdető-felületként szolgálhat, az északi torony aljában lévő pedig kívülről is láthatóvá teszi azt a szép üveg mozaikot, ami most csak belülről, a Mária-kápolna felől látható.

A Kisház frissen megújult hittantermében a régi falak miatt folyamatos szellőztetésre van szükség. Hogy ezzel ne pazaroljunk energiát, a hittanterem hővisszanyerős szellőztetőt kapott. Ez egy egyszerű megoldás, egyetlen nyílásán váltakozva áramoltatja ki és befelé a levegőt. A nyílásban van egy kerámia betét, amit a téli időszakban a kiáramló meleg levegő felmelegít, irányváltás után pedig a betét az így begyűjtött hővel felmelegíti a kintől befújó hideg levegőt.

Emellett mérőket szereltünk fel a plébánia és a rendház víz-hálózatára. A cél egyrészt a fogyasztás figyelése és a különböző intézmények pontos elkülönítése és elszámolása volt. Másrészt, a rendház a szerzetesi közösség otthonaként külön mérve igénybe veheti a lakossági tarifát, míg a plébánia fogyasztását továbbra is intézményi árszabás szerint kell fizetnünk.

Az eddigivel megegyezően a felújítások plébániai költségcsökkentését döntően saját erőből, a hívek rendszeres adományából finanszírozzuk, ezt egészíti ki a kerületi Önkormányzat pályázatán elnyert összeg. Mindenkinek köszönet a támogatásáért és a hozzájárulásáért, mellyel akár a templomi persely útján, akár az e-persely vagy banki befizetés, átutalás módján segíti plébániánk felújításait! T

Lovas András



FRIEDLER MAGDOLNA

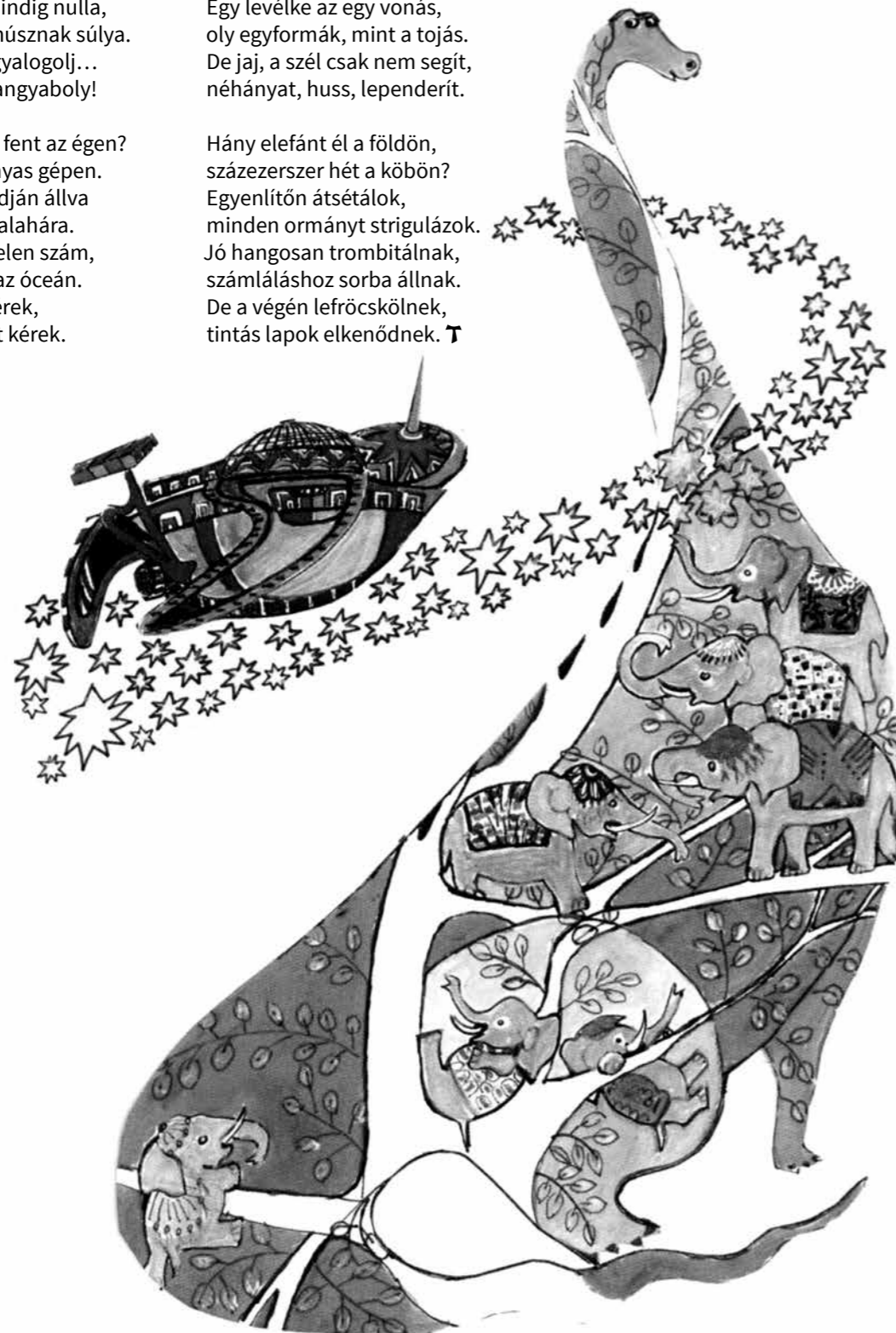
MENNYI AZ ANNYI?

Mennyi hangya nyom száz kilót,
hányan tesznek ki egy dinót?
Egyet teszek a mérlegre,
hangyányit se mozdul nyelve.
Nullás szorzat mindig nulla,
lássuk, mennyi húsnak súlya.
Tenyeremből kigyalogolj...
Anya sikít: juj, hangyaboly!

Mennyi levél van a meggyfán?
Elindulok fel a létrán,
ágról ágra kúszva-mászva
megszámolom vacsorára.
Egy levélke az egy vonás,
oly egyformák, mint a tojás.
De jaj, a szél csak nem segít,
néhányat, huss, lependerít.

Hány csillag van fent az égen?
Felrepülök szárnyas gépen.
Göncölszékér rúdján állva
megtudhatom valahára.
Apa szerint végtelen szám,
amennyi csepp az óceán.
Tejúton, ha odaérek,
forró csokis tejet kérek.

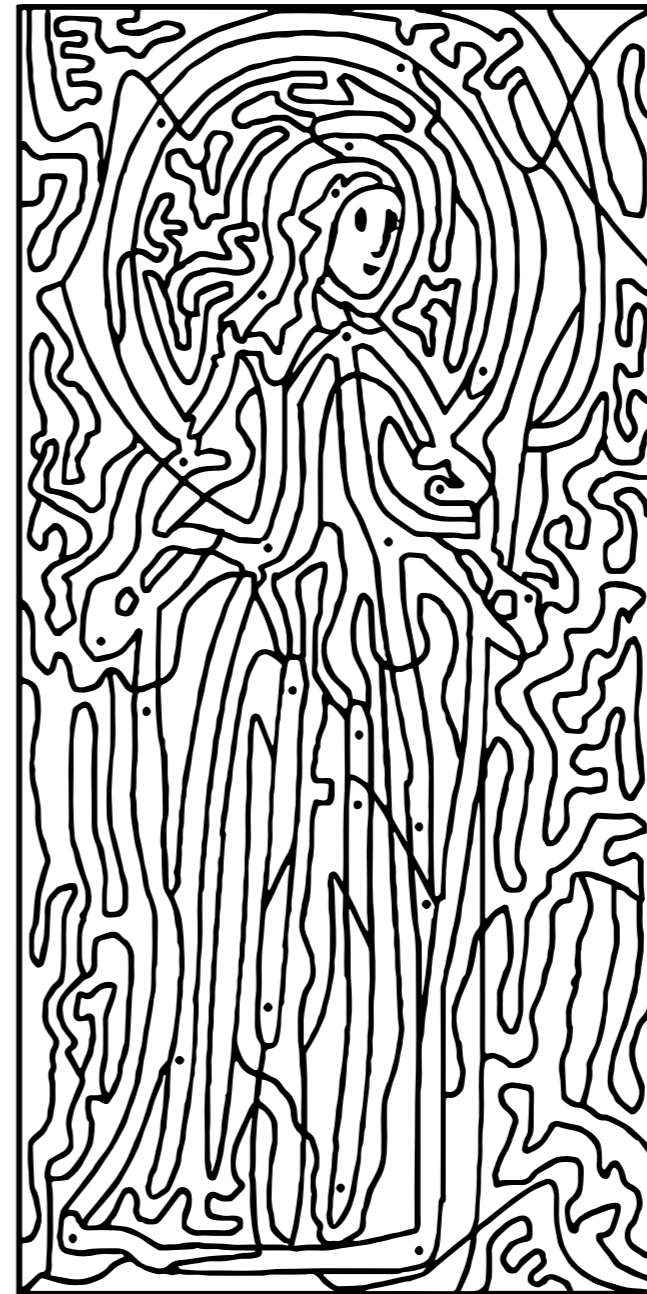
Hány elefánt él a földön,
százezerszer hét a kőbön?
Egyenlítőn átsétálok,
minden ormányt strigulázok.
Jó hangosan trombitálnak,
számláláshoz sorba állnak.
De a végén lefröcskölnek,
tintás lapok elkenődnek. T



Illusztráció: Bodrogi Éva

REJTVÉNY

Színezd ki a • pontozott területeket!



SZÓTAG GOMBOLYÍTÓ

A *-tól indulva **gombolyítsd fel** az idézet hiányzó részét!

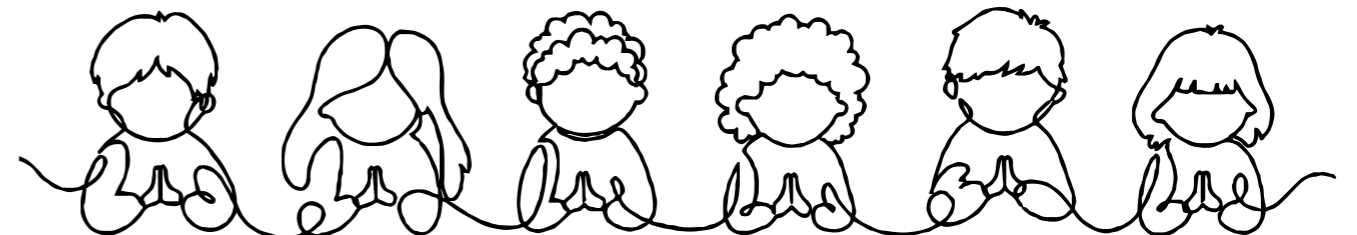
Az

minden iránt, amit alkotott. Zsolt 145,9

+	gos	lom	den	ir	+
sá					ve
tel					jó
* Úr					hez
+	mal	min	ga	ki	+

ÜDVÖZLÉGY MÁRIA! KEGYELEMMEI TELJES!

Keress 9 különbséget a két kép között!



PLÉBÁNIAI PROGRAMOK 2024 ŐSZ-TÉL

- **szepember 8.** vasárnap 16.00 – **Viola da gamba Duo** – Nagy Réka és Hervai-d'Elhoungne Klára hangversenye. (A koncertről lásd keretes írásunk.)
- **szepember 8.** vasárnap 10.00 – plébániai **Veni Sancte**.
- **szepember 8.** vasárnap 19.30 – Ifjúsági szentmise, majd „Hívd meg a papodat egy sörre!” – **agapé és baráti találkozás** a belső udvarban.
- **szepember 9.** hétfő – **A plébániai hitoktatás kezdete**.
- **szepember 11.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **szepember 14.** szombat 14.00 – **Sebekből új élet - Szabadtéri keresztút** a peremen élőkkel a peremen élőkért a ferences család, a ferences intézmények és különböző társadalmi csoportok közreműködésével. A keresztutat Dr. Székely János püspök úr vezeti. Helyszín: Kiscelli keresztút (Budapest, Kiscelli út 108.)
- **szepember 16.** hétfő 16.00 – **Ünnepi szentmise és megemlékezés Szent Ferenc atyánk stigmatizációjáról.** A szentmise főcelebránsa fr. Berhidai Piusz OFM tartományfőnök Helyszín: *Szent Ferenc sebei templom (Budapest, Fő u. 43.)*
- **szepember 17.** kedd 18.00 – **Ünnepi szentmise Szent Ferenc atyánk stigmatizációjának 800. évfordulója alkalmából.** A szentmise után **virasztás, hódolat és közbenjáró ima** a Szent Kereszt ereklye előtt kb. 21 óráig a plébánia ifjúsági csoportjainak vezetésével.
- **szepember 20.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **szepember 21.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **szepember 22.** vasárnap 18.00 – **Ünnepi szentmise a templomszentelés 254. évfordulója (1770) előestéjén.** A szentmisén a *Kapisztrán Kamarakórus* énekel.
- **szepember 23.** hétfő 19.00 – „Békéről, életéről, halálról...” – **A Honvéd Férfikar ünnepi hangversenye a templomszentelés 254. évfordulója (1770) napján.**
- **szepember 28.** szombat 16.00 – „Laudate Dominum-Dicsérjétek az Urat!” – **Ünnepi hangverseny a templomszentelés évfordulója alkalmából.** Műsoron: *Vivaldi és Mozart művei. Közreműködnek: Budavári Kamarazenekar, ProFun Kórus, Solymári Corvinus Vegyeskar, Szász Annamária, Vrabél Dóra, Gergely János.* Vezényel: *Héja Benedek.*
- **szepember 30.-október 2.** 18.00 – az esti misék keretében **szentbeszédekkel készülünk Szent Ferenc atyánk ünnepére.**
- **októberben** az esti misék után a **rózsafüzért** imádkozzuk közösen (a szentségimádás elmarad).
- **október 3.** csütörtök 18.00 – **Ünnepi szentmise Szent Ferenc tiszteletére és megemlékezés boldog haláláról (Tranzitus),** a szentmisén a *Kapisztrán Kamarakórus* énekel, majd ünnepi agapé a hittantermekben.
- **október 5.** szombat – **Plébániai családok kirándulás.**
- **október 9.** szerda – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **október 12.** szombat 18.00 – **Hálaadó szentmise és ünnepi hangverseny** az öregdiákokból alakult Szent Angéla Kórus 15 éves jubileuma alkalmából.
- **október 17.** csütörtök 19.30 – **Házasság sorozat előadása.**
- **október 18.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **október 19.** szombat 9.00-16.00 – **Szent Janka lelkinap** – édesanyák számára az Alverna teremben.
- **október 19.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **október 20.** vasárnap – a szentmiséken a **misszióért imádkozunk** és a perselyadományokat támogatásukra továbbítjuk.
- **október 23.** szerda – Kapisztrán Szent János ünnepe, a **Tövis utcai templom búcsúja** – az ünnepi szentmise 10.00 órakor kezdődik.
- **Novemberben** minden hétköznap 7.30-kor, vasárnap 7.30-kor a szentmisét **elhunyt szeretteinkért és kedves halottainkért** mutatjuk be – a testvérek október végétől a templomban megtalálják a borítékba helyezett lapokat, amelyekre felírhatják azok nevét, akikért ezeken a szentmiséken imádkozni szeretnének; a borítékokat a portán vagy a sekrestyében lehet leadni.
- **november 1.** péntek – Mindenszentek ünnepe, szentmisek 7.30, 10.00 és 18.00 órakor, az esti **ünnepi szentmise után megemlékezés elhunyt szeretteinkről,** a misén a Kapisztrán Kamarakórus énekel.
- **november 2.** szombat, **Halottak napja** – szentmisek 7.30 és 18.00 órakor lesznek. Az esti mise után 19.00 órakor a templom kriptájában a ferences testvérekkel imádkozzuk a **halotti vesperást** az elhunyt ferencesekért és hívekért.
- **november 10. és 17.** vasárnap – A szentmisék után lehetőség van az **éves egyházi hozzájárulás** személyes befizetésére a Képviselőtestület tagjainál.
- **november 7.** csütörtök 19.30 – **Házasság sorozat** keretében „*Ki viszi át a szerelmet?*” címmel Pécsi Rita neveléskutató tart előadást.
- **november 13.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **november 15.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig
- **november 16.** szombat 16.00 – **Requiem** az egyházi iskolák elhunyt tanáraiért és diákjaiért, majd találkozó és agapé a 2. emeleti hittanteremben.
- **november 16.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **november 16.-december 1.** között az Országúti Karitás **tartósélelmiszer-gyűjtést** szervez a rászoruló adventi támogatására. Köszönettel fogadunk meleg zoknit, kesztyűt a hajléktalanoknak, vagy pénzádományokat is a Lemondások perselye útján.
- **november 24.** vasárnap – A szentmisék perselyadományait Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan a **Katolikus Karitás** támogatására továbbítjuk.
- **november 24. Krisztus Király vasárnapja** 18.00 – A szentmisén közreműködik a *Szent Angéla énekesiskola kórusa.*
- **november 24.** vasárnap – a Keleti Károly utcai **Krisztus Király templom búcsúja.**
- **november 30.** szombat 16.00 – **Családok adventi készülődés.**
- **december 1-6.** – **Személyesen kísért ima-lelkigyakorlat** – a részleteket október közepétől a honlapon hirdetjük meg.
- **december 2-től** hétköznapokon 6.30 – **Rorate** szentmisek.
- **december 11.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, adventi beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **december 20.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **december 21.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **december 22.** vasárnap – A szentmisék végén a **Csak Egyet Szolgálat** munkatársai a hajléktalanok karácsonyára gyűjtenek adományokat.
- **december 24.** kedd – szentmise reggel 7.30-kor lesz.
- **december 24.** kedd 16.00 – **Karácsonyi pásztorjáték.**
- **december 24.** kedd 24.00 – **Karácsonyi éjféli szentmise.**
- **december 25. Karácsony, Urunk születése** – Az ünnepen vasárnapi miserendet tartunk.
- **december 26.** csütörtök – **Szent István vértanú,** templomunk védőszentjének ünnepe. Szentmisek 7.30, 10.00 és 18.00 órakor. A 10.00 órai szentmisén közreműködik a Kapisztrán Kamarakórus.
- **december 31.** kedd 18.00 – **Évvégi hálaadás.**
- **január 1.** szerda, **Szűz Mária Istenanyasága, Újév** napja – ünnepi miserendet tartunk: szentmisek 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **január 5.** vasárnap 19.30 – a szentmise végén a **családokért** imádkozunk közbenjáró imával és megáldjuk őket.
- **január 6.** hétfő, **Vízkereszt** ünnepe – szentmisek 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **január 15.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, adventi beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **január 17.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig
- **január 18.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére.**
- **január 19-26.** - Az **ökumenikus imahét** keretében a keresztény egyházak egységéért imádkozunk együtt a különböző felekezetek templomaiban és lelkészeivel.
- **január 24.** péntek 19.00 – Ökumenikus ifjúsági istentisz-

teletet tartunk templomunkban a Boanergész zenekar szolgálatával, melyre minden keresztény felekezet tagjait szeretettel hívjuk.

- **február 2.** vasárnap 18.00, **Urunk bemutatásának ünnepe** (Gyertyaszentelő Boldogasszony) – A gyertyaszentelést az esti szentmise keretében tartjuk, egyben a környéken élő szerzetesrendek tagjaival a szerzetesi hivatás ajándékáért adunk hálát és új hivatásokért imádkozunk.
- **február 3.** hétfő – **Szent Balázs püspök** ünnepén és vasárnap (02.04.) a szentmisék végén Balázs-áldásban részesítjük a híveket.
- **február 8.** szombat 16.00-02.00 – **Ferences Farsangi Bál** a Szent Angéla Ferences Gimnázium épületében – szeretettel hívunk minden hívőt, családot, fiatalot a baráti találkozásra, kötetlen együttlétre: a délutáni programban a gyerekeket és a családokat várja színes program (bűvés, énekes-zenes műsor, kézműves program, arcfestés, jelmezzszeny, tombola), az esti programban pedig a felnőtteket (*élőzene és tánc, borkóstoló, teaház, táncszínház, társasjáték klub, büfé, tombola, éjféli után pedig disco zene*).
- **február 9-16.** – **A Házasság hete rendezvénysorozata** keretében:
 - **február 16.** vasárnap 19.30 – **A szerelmesek miséje:** a Házasság Hete és Szent Valentin, a szerelmesek védőszentje közeli ünnepe kapcsán várjuk a szerelmes párokat, jegyeseket és házaspárokat közös imádságra, áldásra.
 - **február 13.** csütörtök 19.30 – **A Házasság sorozat** előadása.
- **február 15.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére.**
- **február 21.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.00 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **február 23.** vasárnap – A szentmisék perselyadományait a **ferences iskolák támogatására** továbbítjuk.
- **március 5. Hamvazószerda** – Szentmisek 7.30, 10.00 és 18.00 órakor lesznek, a misék keretében és következő vasárnapi szentmisék végén – a bűnbánatra való felhívás jeleként – **hamvazás** lesz.
- **A nagyböjti idő péntekjein böjt** (hústilalom) kötelez minden 14 évnél idősebb hívőt. Hamvazószerdán és Nagypénteken szigorú böjtöt tartunk – ezeken a napokon a hústilalom mellett háromszor lehet étkezni, egyszeri jóllakással – ez a 18 és 60 év közötti hívőket kötelezi. A betegek imádsággal vagy jócselekedettel helyettesíthetik a böjti fegyelmet.
- **március 7.** pénteken és Nagyböjt minden péntekén 17.00-kor a **keresztutat** imádkozzuk plébániai csoportjaink vezetésével. Mindenkit szeretettel hívunk a közös imádságra! **T**



A VIOLA DA GAMBA CSODÁLATOS VILÁGA

HANGVERSENY TEMPLOMUNKBAN
SZEPTEMBER 8, SZOMBAT 16.00-KOR

• Egy ritkaságszámba menő, rendkívül izgalmas és szép koncertre invitáljuk olvasóinkat, melyen Nagy Réka és Hervai-d'Elhoungne Klára, a világ egyik leg- rangosabb zenei egyetemének, a Salzburg-i Mozar- teumnak a hallgatói ismertetnek meg bennünket a viola da gamba-val. E hangszer, melyet ma sokan egyáltalán nem ismernek, mások pedig esetleg csak a modern cselló őskének tekintik, a korabarokk és barokk korban sokkal népszerűbb volt ma ismer- tebb rokonánál, és fantasztikusan gazdag és izgal- mas irodalma van.

• Ismerkedjünk meg az előadókkal és motivációjukkal!

NAGY RÉKA

Nagy Réka a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen, Déri György tanítványaként, gordonkaművész és tanári diplo- mát szerzett. 2021 őszétől Vittorio Ghielmi osztályában, a salzburgi Mozarteum Egyetemen viola da gamba, 2023 őszétől Marco Testori osztályában barokk cselló tanul- mányokat folytat. Mesterkurzusok alkalmával olyan taná- roktól tanulhatott, mint Lucile Boulanger, Bruno Cocset, Krommer Lúcia, Máté Balázs és Christoph Urbanetz. 2019 és 2021 között csellót tanított az Összhang Zenemű- helyben, majd a Kodály Zoltán Zenei Alapfokú Művészeti Iskolában. Két alkalommal a Crescendo Nyári Akadémi- án a viola da gamba workshop és a barokk kamarazene kurzus tanára volt. 2023 és 2024 nyarán a váci Régi Zenei Napokon vonós basso continuo kurzust tartott. Célja a régi zene és a viola da gamba színes repertoárjának meg- ismertetése és népszerűsítése mind a koncert-életben, mind az oktatás területén.

Évek óta az Orfeo zenekar tagja, viola da gamba szólistá- ja, számos lemez közreműködője. Salzburgban a Capella dell'Halla és a Bach Werk Vokal együttesek koncertjeinek rendszeres fellépője.

HERVAI-D'ELHOUNGNE KLÁRA

Hervai-d'Elhoungne Klára nyolcévesen kezdett el hege- dülni a Tatabányai Zeneiskolában. Gimnáziumi tanul- mányait követően Budapesten folytatott OKJ-s tanul- mányokat klasszikus hegedű szakon. Itt ismerkedett meg közelebbről a régizenevel és annak előadói gyakorlatával, és ekkor fogalmazódott meg benne, hogy ezt a speciális területet szeretné fő tevékenységének választani. Így a klasszikus hegedű mellett elkezdett viola da gambán, csembalón, valamint barokk hegedűn is játszani. A Győri Széchenyi István Egyetem Művészeti Karán hegedűmű- vész diplomát szerzett. 2023 októberétől pedig a világhírű



salzburgi Universitát Mozarteum hallgatója, ahol viola da gambát tanul. Előadóművészeti célja, hogy szenvedélyes- ségével és a barokk zene iránt érzett csodálatával át tudja adni a zene mélységét.

Réka és Klára 2023-ban, Bréda Zsófiával és Schallin- ger-Foidl Artúrral megalapították a MYZLA 4 együttest. Ahogy az a barokk korban megszokott volt, mindannyian több hangszeren játszanak, így lehetővé téve a különböző hangszer-kombinációkkal való kísérletezést, hogy együt- tesként minél több közös hangzásban rejülő lehetőséget fedezzenek fel, gyakran akár tradicionális zenékből is in- spirálódva.

Céljuk, hogy a 17. és 18. század zenei kincseit eleven, meg- ható és hiteles módon hozzák el a közönséghez.

A szeptember 8-i koncerten viola da gamba duó formáció- ban mutatkoznak be.

Miért épp gamba? Hogy lettetek gambások, mi vezetett ide?

Mint sok fiatal magyar barokk zenészt, minket is Dinyés Soma indított el a régizene játszás irányába. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakgimnáziumban volt szolfézs és kamara tanárunk Soma, aki ezek mellett a kezünkbe adta először a viola da gambát.

Csodálatos, meghatározó élmény volt a hangszer kipró- bálása. Akármilyen rosszul is szólt először a kezünkben, fülig érő mosollyal kísérleteztünk, hamar teljesen beszip- pantott minket ez a világ.

Később, pár év különbséggel a Ward Mária Zeneművészeti Szakgimnáziumban Szászvárosi Sándornál kezdtünk ko- molyabban is a gambázással foglalkozni.

A Mészla Barokk Régi Zene Akadémia is fontos szerepet játszott a régizenészsé válásunk útján, ahol Christoph Ur- banetz gamba kurzusain vettünk részt.

Jelenleg mindketten Vittorio Ghielmi tanítványaként, a salzburgi Mozarteum egyetem hallgatói vagyunk.

Hogy állítottátok össze ezt a műsort, mi az érdekessége?

Műsorunkba a francia barokk repertoárból válogattunk úgy, hogy be tudjuk mutatni a viola da gamba sokszínű- ségét. A basszus mellett a szoprán gambát is megszólal- tatjuk szóló és duó felállásban egyaránt, Marin Marais, St. Colombe, Francois Couperin és Jacques-Martin Hotteter- re művei csendülnek majd fel. T

Nagy László Adrián



SZENT JANKA LELKINAP ÉDESANYÁK SZÁMÁRA

Program:

9.30 – gyülekező

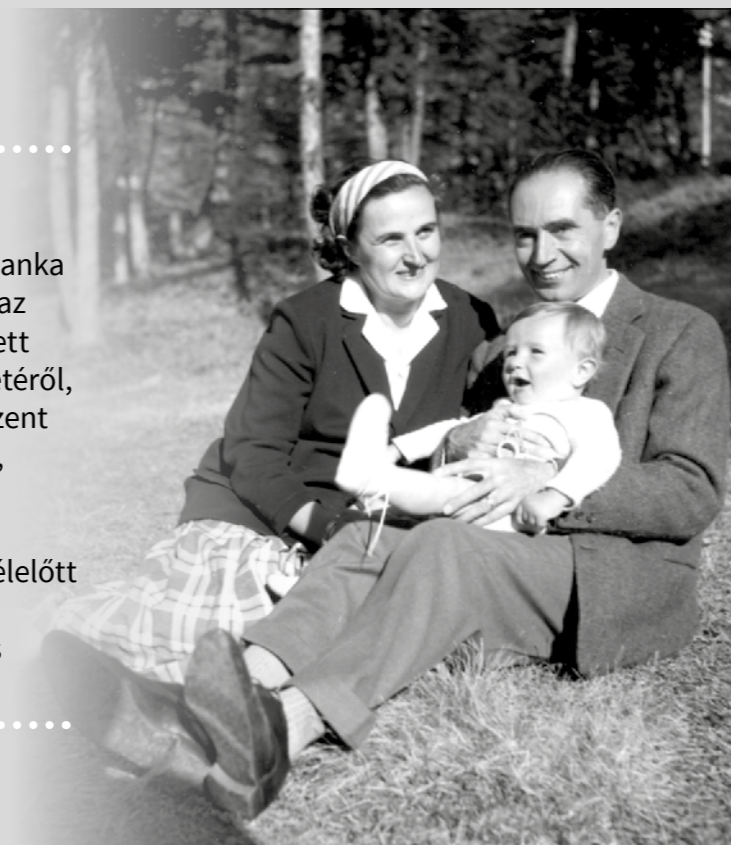
10.00 – Módra Klára előadása Szent Janka Beretta Molla, az édesanyák, az orvosok és a meg nem született magzatok védőszentjének életéről, szellemiségéről, részletek a szent és a férje közötti levelezésből, tanúságtétel.

12.00 – ebédszünet

13.00 – kiscsoportos beszélgetés a délelőtt hallottak alapján

14.00 – Szentmise és szentségimádás a kápolnában

A lelkinap után 16 órától Billings termékenységtudat módszerekről hallhatunk előadást.



MISEREND

• VASÁRNAP:

- **Szentmise** 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 és 19.30
- **Gyóntatás** 8.00-9.00, 9.30-10.30, 11.00-12.00, 17.30-18.30 és 19.00-20.00 között.

• HÉTKÖZNAP (hétfőtől szombatig):

- **Szentmise** 7.30 és 18.00,
- Az esti szentmise után 19.00 óráig csendes **szent-ségimádást** tartunk,
 - októberben rózsafüzért imádkozzuk,
 - májusban a Loretoi litániával köszöntjük a Szűzanyát,
 - júniusban Jézus Szentséges Szíve ünnepéig a Jézus Szíve litániát imádkozzuk.
- **Gyóntatás** 7.20-8.00 és 17.30-18.30 között.

• ELSŐ PÉNTEKEN

- 10.00 órakor is van szentmise,
- gyóntatás 9.30-10.30 között is.

Betegek látogatása

Kérjük a testvéreket, hogyha környezetükben idős, a szentmisére eljönni már nem tudó betegekről tudnak, akik szívesen vennék az Oltáriszentséget minden hónapban, jelezzék a sekrestyében, az irodában a plébánia emailcímén vagy a portán *(név, cím, telefonszám)*.

E-Persely

Templomunkban egy egyszerűen használható terminál segítségével immár bankkártyával is be lehet fizetni a perselyadományokat, támogatásokat. A szentmisék perselyadománya a liturgiában való személyes részvételünk, odaadásunk, hozzájárulásunk kifejezése, egyben ez a templom és a plébánia fenntartásához, működéséhez, felújításához való támogatásunkat is kifejezi. A készülék a Szent József oltárnál található. Használatára buzdítjuk is a testvéreket!



Adományok, egyházi hozzájárulás, támogatás

A hívek állandó befizetései teszik lehetővé a templom és a plébániaépület fenntartását, a szükséges karbantartásokat és felújításokat, a hitoktatás és a közösségek működésének fenntartását, a plébániai munkatársak fizetését, a közösségi programok megszervezését, a plébánia kulturális, egyházzenei programjait. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége.

Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként. *(Kiszámításához segítséget nyújthat a honlapon is megtalálható táblázat.)*

Az egyénileg kiszámított összeg az év során bármikor befizethető:

- a honlapon keresztül **bankkártyás fizetéssel,**
- **átutalással** a plébánia számlaszámára: Országúti Ferences Plébánia – **11600006-00000000-67842472** (Erste Bank) – kérjük a befizető nevét és címét megadni, ill. megjegyzésként beírni: „*egyházi hozzájárulás*”,
- a templomban vagy a portán is megtalálható **csekken,**
- **személyesen** az irodában, nyitvatartási időben

Budai Ferences Alapítvány

A templom felújítására, programjaink és plébániai életünk támogatására köszönettel fogadunk támogatókat a **Budai Ferences Alapítvány** számláján keresztül is: **11600006-00000000-85573657**.

Ferences Rendház

A ferences közösség köszönettel kéri a testvérek anyagi támogatását a rendház fenntartására és felújítására, a szerzetesközösség javára. Számlaszámunk: **11600006-00000000-12449158**

PLÉBÁNAI IRODA FOGADÓÓRA				
HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK
8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00
-	16.30 - 18.00	-	16.30 - 18.00	-
LELKIPÁSZTORI FOGADÓÓRA				
16.00 - 17.15	-	-	-	16.00 - 17.15
KARITÁSZ FOGADÓÓRA				
-	15.30 - 17.00	-	-	10.30 - 12.00

Lehetőség van egyes esetekben az adminisztráció online intézésére – pl. keresztlevele kérése, elbocsátó, stb. esetében – a plébánia **orszagut@ferencesek.hu** címén. Munkatársaink **postán** vagy **emailben** küldik el a szükséges dokumentumokat. Miseszándék a sekrestyében és az irodában kérhető. **Emailben** vagy **telefonon** szívesen adunk előzetesen tájékoztatást.



A BUDAPEST ORSZÁGÚTI SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANÚ PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik 600 példányban • **Felelős kiadó:** fr. Lendvai Zalán ofm plébános • **Cím:** 1024 Budapest, Margit krt. 23.
Telefon: 06 1 212-5628 (porta) és 06 1 315-0944 (plébánia - irodai időben)
Online: orszagut@ferencesek.hu • **orszagutiferencesek.hu** • facebook.com/orszagutiferencesek/
Fotók: Bodroghelyi Csaba, Boros Bence, Dobrányi Benedek, Homoki Mária, Fekesházy Mátyás, Formanek Tamás, Frigyesi Jakab, fr. Lendvai Zalán, Gödölle Mátyás, Jenkei András, Kiss Gábor, MFKL archív, Nattán Márk, Nagy Lilla, Nagy László Adrián, Pilissy György, Somogyi András, Szabó Dániel, Szelényi Bátor, Tömörnyé Sári Virág, zarándokok, táborlakók, Országúti Ferences Plébánia Fotótára, ferenc800.hu, ferencesek.hu.
Grafikai tervezés, tördelés: Kohán József • kohan.jozsi67@gmail.com



PÉBÁNIAI TÁBOROK

